

STANDARDIZARE ȘI INTEGRARE EUROPEANĂ. UTILIZAREA STANDARDELOR EUROPENE ȘI INTERNAȚIONALE ADOPTATE DE ROMÂNIA. OBLIGAȚII ÎN UTILIZAREA STANDARDELOR

ing. Alexandru **GREABU**, expert standardizare, director Direcția Publicații, ASRO

Cet ouvrage présente le cadre législatif de la normalisation nationale, la politique de normalisation en Roumanie, qui suit exactement la politique européenne et celle internationale de normalisation, l'ASRO, comme membre plein de CEN et de CENELEC et les conditions que l'organisation a du remplir pour devenir membre des organismes européens de normalisation, en respectant le droit d'auteur, un prérequis de l'application des norme, ainsi que l'aide offerte par l'ASRO à l'industrie et à l'économie roumaines.

Mots clé: normalisation, normes, intégration européenne, la loi du droit d'auteur, adoption, traduction, industrie

This work presents the legislative frame of the national standardization, the standardization policy in Romania that follows exactly the European and international standardization policies, ASRO as CEN and CENELEC member and the conditions that ASRO had to meet in order to become full member of the European standardization bodies, abiding by the copyright law, a prerequisite in applying standards and the support offered by ASRO to Romanian industry and economy.

Keywords: standardization, standard, european integration, copyright law, adoption, translation, industry

ASRO – Asociația de Standardizare din România - este un organism privat, de interes public, specializat în domeniul standardizării. ASRO este membru la organizațiile internaționale și europene de standardizare ISO, CEI, CEN și CENELEC și membru observator la ETSI.

Organismul național de standardizare, ASRO, reprezintă România în procesul de standardizare europeană și internațională prin coordonarea activității naționale, organizarea schimbului de informații referitoare la standardizare, având astfel un rol important în dezvoltarea economică și optimizarea performanței firmelor românești pe piața națională, internațională și europeană.

Activitatea națională de standardizare din România se desfășoară în baza prevederilor OG 39/98, a Legii nr.355/2002 și a Legii nr.177/2005, iar prin HG 985/2004, ASRO a obținut recunoașterea ca organism național de standardizare în România pentru toate domeniile și activitățile de standardizare.

România, prin Acordul de asociere cu CE și statele membre ale acesteia, ratificat prin Legea nr. 20 din 6 aprilie 1993, Articolul 75, s-a angajat să susțină prioritățile standardizării stabilite pentru această perioadă:

- cooperarea în scopul de a reduce diferențele în domeniul procedurilor privind standardizarea și stabilirea conformității;
- promovarea alinierii României la standardele europene,
- încurajarea participării active și regulate a României la lucrările organismelor europene (CEN, CENELEC, ETSI).

Susținând orientarea politicii guvernului în vederea accesului României la U.E, ASRO și-a propus îndeplinirea condițiilor pentru a deveni membru al organismelor europene de standardizare CEN și CENELEC, statut pe care l-a obținut în anul 2006. Realizarea acestor condiții a însemnat practic con-

strucția altui organism național de standardizare, plecând de la schimbarea legislației în domeniu, forma de organizare, adoptarea standardelor metodologice compatibile cu cele ale organismelor europene și internaționale, adoptarea standardelor europene, construcția unei infrastructuri IT corespunzătoare, o nouă abordare a modului de a crea resursele dezvoltării activității, integrarea în activitatea europeană și internațională de informare și notificare asupra elaborării standardelor naționale originale, însușirea și adoptarea conceptului european și internațional privind drepturile de autor.

Membru al organismelor europene de standardizare CEN/CENELEC și ETSI prin ASRO, România are obligația de a adopta standarde europene ca standarde naționale. Un standard european nu poate fi pus la dispoziția utilizatorilor din România decât sub forma adopției naționale și numai prin organismul său național de standardizare.

Metode de adoptare a standardelor europene:

- adoptare prin traducere (versiunea română a standardului european);
- metoda filei de confirmare, *fără traducerea textului* din versiunile oficiale ale standardului (engleză, franceză sau germană);
- metoda anunțului în urma căreia poate fi publicată versiunea în limba oficială adoptată (engleză, franceză sau germană).

Tipuri de documente CEN/CENELEC și obligații naționale de adoptare :

EN Standard european

Adoptare sub aceeași formă;

Standardele naționale existente ce vin în contradicție cu standardele europene trebuie anulate.

HD Document armonizat

Subiectul respectiv trebuie adoptat;

Standardele naționale existente ce vin în contradicție trebuie anulate.

ENV Prestandard european

Adoptarea sub aceeași formă;

ENV nu necesită anularea standardelor naționale conflictuale.

CR Raportul CEN/CENELEC

Tip de publicație folosit pentru documente informative care nu au statutul unui standard

CWA Seminarii pe tema Acordurilor CEN

Standarde române:

STAS – standarde române aprobate înainte de 28 august 1992

SR – standarde române aprobate după 28 august 1992

SR ISO (STAS ISO) – standarde române care adoptă standarde internaționale

SR CEI (STAS CEI) – standarde române care adoptă standarde internaționale CEI

SR EN (STAS EN) – standarde române care adoptă standarde europene (CEN/CENELEC)

SR ETS – standarde române care adoptă standardele europene de telecomunicații ETSI

Conform OG nr.39/1998, aprobată prin Legea nr. 355/2002 Art. 5.-(3) „Standardele internaționale și europene se publică numai după adoptarea lor ca standarde naționale.”

Organismele de standardizare europene și internaționale precizează:

CEN/CENELEC: Într-o limbă există o singură versiune oficială a standardelor, cea a organismului național de standardizare.

ISO/CEI: Pot fi desemnate traduceri oficiale ale standardelor numai traduceri pregătite de organismul național de standardizare, membru ISO/CEI, potrivit procedurilor stabilite.

Standardele Europene EN

CEN/CENELEC – organismele europene de standardizare transferă, în mod exclusiv și în totalitate drepturile de exploatare a standardelor europene asupra membrilor săi

Standardele Internaționale ISO

ISO – organizația internațională de standardizare autorizează membrii naționali ca fiind singurii distribuitori pe teritoriul lor ai standardelor internaționale, precum și singurii care urmăresc respectarea drepturilor de proprietate intelectuală a ISO

ASRO este singurul organism din România care, prin transfer sau mandat, veghează la respectarea drepturilor de autor asupra standardelor.

În calitate de subiect al dreptului de autor asupra standardelor, ASRO are următoarele drepturi exclusive:

1 Traducerea standardelor:

– în limba română a standardelor adoptate într-una din limbile oficiale ale organismelor europene sau internaționale de standardizare;

– în alte limbi a standardelor naționale originale SR, STAS;

2 Reproducerea standardelor (în orice formă, hârtie sau format electronic) :

- ASRO acordă permisiunea reproducerii standardelor de către terți, în condițiile stabilite de Consiliul director ASRO.

3 Difuzarea standardelor:

- ASRO a acordat Centrelor zonale de informare permisiunea de a vinde standarde.

După cum este cunoscut potrivit Constituției României, Art. 13: pe teritoriul României „limba oficială este limba română”.

În consecință, orice act sau document cu caracter oficial trebuie să respecte condiția de a fi redactat în limba română. Prin „act cu caracter oficial” se înțeleg actele care emană de la autoritățile statului. Cea mai importantă categorie a acestor acte o constituie actele normative, legi, reglementări tehnice sau actele administrative individuale, adică cele care instituie reguli obligatorii pentru destinatarii acestora.

Necesitatea existenței variantei în limba română a standardelor naționale și obligația sprijinirii activității de traducere, **care este de interes public**, din bani publici, derivă din gama largă a domeniilor în care standardele sunt prezente și pot ajunge la cetățean prin: utilizarea standardului național, ca suport pentru elaborarea reglementărilor tehnice, utilizarea standardelor ca documente de lucru de către autoritățile de supraveghere a pieței, organismele de acreditare sau de certificare, aplicarea standardelor de către agenții economici în relația cu consumatorii, promovarea făcută de autorități către consumatori a prevederilor de interes public din standardele armonizate sau cele la care se fac trimiteri în reglementările tehnice ori au ca obiect protecția sănătății, a vieții sau a mediului, spre exemplu. **Dacă reglementările se adresează și consumatorului final, referirile la standarde se pot face numai la standardele europene sau internaționale adoptate prin traducerea textului în limba română.**

EPECTELE DREPTURILOR DE AUTOR ASUPRA TRADUCERILOR STANDARDELOR EUROPENE ȘI INTERNAȚIONALE

Includerea, de către autoritățile din România, a referirilor la standarde internaționale, europene sau naționale ale altor țări în actele de reglementare, fără referirea la adopția națională a standardului nu poate avea caracter oficial decât prin respectarea principiilor europene și internaționale care, prin procesul național de adoptare a standardelor, furnizează versiunea oficială în limba română.

Includerea, de către actorii din infrastructura calității din România sau de către organizații în documentele tehnico-comerciale, a referirilor la standarde-

le internaționale, europene sau naționale ale altor țări sau traducerea neautorizată a acestora, ca bază pentru întocmirea documentelor în procesul de certificare și acreditare sau formare profesională constituie încălcări ale dreptului de autor ale ASRO, ca membru ISO, CEN, CENELEC, care micșorează credibilitatea sistemului de acreditate și certificare.

Potrivit legii, fără acordul prealabil expres al ASRO, standardul **nu poate fi reprodus în alte documente** sau **multiplicat** pentru difuzare către terți; standardul sau părți ale acestuia **nu pot fi traduse** pentru a fi comunicate public sau pentru a se constitui parte a unor opere derivate, cum ar fi cursuri de formare profesională, baze de date, publicații și documentații de specialitate.

În ambele cazuri, dacă autoritățile doresc să facă trimitere (într-o reglementare tehnică) la un standard care încă nu a fost adoptat în România sau la un standard european sau ISO adoptat în versiunea în limba engleză, sau dacă organizațiile doresc să întocmească o documentație tehnică în limba română după un standard european sau ISO adoptat în versiunea în limba engleză, sau un standard ISO care încă nu a fost adoptat în România, trebuie să solicite ASRO și să susțină financiar adoptarea sau, după caz, traducerea și aprobarea versiunii oficiale în limba română a standardelor respective.

Fără acordul prealabil expres al ASRO, standardul **nu poate fi reprodus în alte documente** sau **multiplicat** pentru difuzare către terți; standardul sau părți ale acestuia **nu pot fi traduse** pentru a fi comunicate public sau pentru a se constitui parte a unor opere derivate, cum ar fi cursuri de formare profesională, baze de date, publicații și documentații de specialitate.

Cadru legal care reglementează activitatea de standardizare națională, din OG 39/1998 aprobată prin Legea nr. 355/2002 stabilește:

Art. 4 – În standardizarea națională trebuie aplicate următoarele principii de bază:

- g) respectarea regulilor standardizării europene și internaționale;
- i) dezvoltarea standardizării naționale în corelare cu evoluția legislației.

Art. 7¹– Organismul național de standardizare are următoarele atribuții principale:

- f) colectarea, prelucrarea, stocarea și diseminarea de informații și documente din domeniul standardizării naționale;
- g) crearea unui climat favorabil aplicării standardelor naționale în economie și dezvoltării standardizării;

m) prestarea de servicii de consultanță, expertiză, instruire, transfer de cunoștințe, asistență tehnică și altele asemenea în domeniul standardizării;

p) stabilirea principiilor și a metodologiei standardizării naționale, în conformitate cu prevederile prezentei ordonanțe și cu regulile standardizării europene și internaționale, precum și asigurarea reprezentării părților interesate în activitatea de standardizare națională;

r) gestionarea fondului documentar național de standardizare.

Art. 21 - Asociația dobândește de drept exclusivitatea exercitării atribuțiilor prevăzute la Art. 7¹.

Ca urmare a Art.4, literele *g* și *i* din OG 39/1998, aprobată cu modificări de Legea nr.355/2002, ASRO are datoria să urmărească desfășurarea activității de standardizare națională în corelare cu evoluția legislației și cu respectarea regulilor standardizării europene și internaționale.

Potrivit Art. 21, corelat cu Art.7¹, prestarea de servicii, de consultanță, expertiză, instruire, transfer de cunoștințe, asistență tehnică și altele asemenea în domeniul standardizării, constituie activități pe care ASRO le-a dobândit prin lege, un drept de exclusivitate.

ASRO sprijină societatea economică românească în procesul complex al integrării europene, în contextul legal prezentat, prin:

- adoptarea standardelor europene și elaborarea de standarde naționale originale,
- facilitarea participării specialiștilor români la activitatea de standardizare europeană;
- consultanță în domeniul standardizării;
- acordarea dreptului de reproducere a standardelor în diferite scopuri;
- abonamente la standarde române, la publicațiile standardizării, cataloage;
- elaborarea de colecții noi de standarde în conformitate cu legislația specifică în domeniile de activitate relevante;
- accesul gratuit la biblioteca electronică a standardelor române, precum și biblioteca standardelor internaționale și străine;
- traduceri de standarde străine sau standarde române originale traduse în limba engleză;
- cursuri de formare profesională;
- sprijinirea companiilor, prin consultanță, instruire, expertiză și altele asemenea, în eforturile acestora de a obține produse și servicii de înaltă calitate.

EFSA ASIGURĂ SECURITATEA SANITARĂ A EUROPEI

Jean-Claude **TOURNEUR**

Sa nomination à la direction générale de l'Agence Européenne de Sécurité des Aliments (plus souvent désignée sous l'acronyme anglais EFSA – European Food Safety Agency – a été saluée unanimement. Catherine Geslain-Lanéelle a disposé d'un plan de route très riche pour les cinq ans qui viennent. Des missions de base de l'Agence, souvent méconues mais essentielles au fonctionnement du marché unique et à la sécurité sanitaire, aux nouveaux défis qui se font jour, son analyse

Mots clé: Europe, aliments, sécurité des aliments, risque alimentaire, protection des animaux, organismes génétiquement modifiés

Enjeux: Puteți să ne vorbiți în câteva cuvinte despre istoricul, structura și misiunea EFSA?

Catherine Geslain-Lanéelle: EFSA a apărut în urmă cu cinci ani. Câteva cuvinte despre condițiile care au condus la crearea sa. Ne aflăm la sfârșitul marilor crize sanitare care zguduieră opinia publică europeană, adesea în mod întemeiat în anii aceia. Autoritățile europene au plecat de la un principiu simplu, sănătos și esențial: trebuia separat gestionarul riscului de evaluatorul acestuia. Schematic, în cadrul gestiunii riscului, politica elaborează reglementări, măsuri pentru controlul acestor riscuri. Această prerogativă aparține statelor membre și Comisiei Europene (la ora actuală, Direcția Generală SANCO, condusă de comisarul Markos Kyprianou). Pentru a desfășura în bune condiții această misiune, sunt necesare avize științifice neutre, de foarte bun nivel, admise de toată lumea și elaborate de o autoritate independentă, incontestabilă – EFSA.

E.: Domeniul agroalimentar – de la elementele de intrare, la produsul finit, constituie un domeniu deosebit de vast. Care este domeniul de expertiză al EFSA?

C.G-L.: Dispunem de grupuri de experți și intervenim în numeroase domenii în care pot exista riscuri. Dacă examinăm lista în cadrul căreia sunt elaborate avizele noastre științifice, constatăm o anumită flexibilitate a lucrurilor. Apar noi provocări și problematice. Noi riscuri sau probleme care se abat de la problematicile cunoscute sau controlate ne obligă să adoptăm o atitudine activă și eficace, să fim în alertă.

**Catherine
Geslain-Lanéelle**

Mă refer, de exemplu, la maladia limbii albastre – bluetongue, denumită astfel de către experți. Oamenii de știință, gestionarii riscurilor, autoritățile sanitare cunosc și urmăresc acest dosar de multă vreme. În 2006 această boală a apărut însă în regiuni unde nu era nici cunoscută, nici monitorizată. Pe scurt, ne aflăm în fața unei rezultante a intensificării schimburilor și a mondializării. În fața unui astfel de dosar trebuie să fim deosebit de activi.

E.: Activitatea dvs. este vastă: de la riscuri, la protecția animalelor...

C.G-L.: Dispunem de opt comitete, precum și de grupuri de experți care se ocupă de următoarele domenii: aditivii alimentari, aromele, auxiliari tehnologici, materiale care intră în contact cu alimentele, aditivii și produsele sau substanțele utilizate pentru alimentația animalelor, sănătatea plantelor, produsele de protecție a plantelor și a reziduurilor lor – subiect important căruia nu i se acordă atenția cuvenită – organismele modificate genetic (OMG-urile), produsele dietetice, nutriția și alergiile, riscurile biologice, contaminanții lanțului alimentar, sănătatea animalelor și protecția lor.

E.: În mod transversal, puneți accentul și pe o misiune cu caracter global, care se referă la comunicarea cu privire la riscuri. Din ce motive?

C.G-L.: Acesta este un aspect esențial și într-un cadru european trebuie identificată o bază comună

de informare utilă și sinceră față de consumator care, fie el italian, sloven sau finlandez, nu se teme de riscul alimentar. Colaborăm, desigur, cu agențiile naționale și cu o întreagă rețea de părți interesate. Clarificarea mesajului, păstrând seriozitatea și veridicitatea științifică, reprezintă o provocare pasionantă. Ne aducem contribuția la edificarea unei Europe a domeniului alimentar. Este un lucru esențial. Trebuie să existe un dispozitiv unic, baze științifice comune, acceptate, o reglementare armonizată, dar și un context cultural, istoric și abordări mediatice foarte diferite.

E.: Vorbeați de agențiile naționale. Ele iau parte la funcționarea EFSA. Dispozitivele care există în diverse state sunt din acest punct de vedere armonioase? În Franța, „interlocutorul” dvs. este AFSSA?

C.G-L.: Există mai multe niveluri de conducere a Agenției. Desigur, Comisia Europeană, care a transferat EFSA expertiza științifică din vara lui 2003, este prezentă. Din punct de vedere național, cei 25 sunt efectiv reprezentați. În general, 2-3 structuri la nivel național au o misiune de interfață cu EFSA. „Interlocutorul” nostru în Franța este AFSSA. Avem un forum consultativ care îi reunește pe cei 25 de reprezentanți ai statelor membre. Nu se pune însă problema să fim numai o structură europeană care ține seama de interesele naționale. Trebuie să structurăm cooperarea științifică și consolidăm excelența expertizei științifice a EFSA. Obiectivul nostru este să emitem cele mai bune avize, cu ajutorul celor mai reputați experți și al procedurilor celor mai temeinice. De altfel, EFSA are o structură internă orientată către această excelență a expertizei: 160 de oameni de știință, de toate naționalitățile, din Europa, lucrează la EFSA, alături de 80 de alte persoane. La acest lucru se adaugă un principiu evident, pe care se cuvine să îl amintim: toți acești experți care lucrează la EFSA, în aceste comitete, nu vin să reprezinte punctele de vedere ale statelor cărora le aparțin.

E.: Ați insistat asupra independenței EFSA și asupra integrării sale în cadrul unei politici europene.

C.G-L.: Efectiv. În primul rând, agenția se bazează pe finanțare comunitară și pe subvenții. Articolul 36 al regulamentului constitutiv este foarte precis și începând din acest an am devenit mai puternici lucrând în rețea. Independența nu exclude colaborarea: EFSA face parte integrantă dintr-o politică publică europeană, am mai spus-o. Elaborarea reglementării cu privire la controlul riscurilor ține de resortul Comisiei și al statelor membre, ca și controalele. Intervenim sprijinind comisia și responsabilitatea de supraveghere sanitară și de alertare se exercită față de riscurile apărute dar și față de unele noi, ale căror condiții nu sunt cunoscute.

E.: Vă orientați către o adevărată rețea epidemiologică în domeniul alimentar. Care este rolul dvs. în domeniul controlului piețelor?

C.G-L.: Această rețea se structurează temeinic. În ceea ce privește colectarea de date, EFSA este unică. Trebuie să ne gândim și să lucrăm la difuzarea datelor și să-i punem pe experți să lucreze în bună înțelegere, valorificând experiența lor științifică, la factorii de risc: condițiile climatice, vectorii, instalarea durabilă a riscului. În afară de aceasta, se pune problema supravegherii sanitare a dispozitivului european. În ceea ce privește importurile și controlul piețelor, spre deosebire de altele, sectorul agroalimentar beneficiază de două avantaje: politicile sanitare naționale au tradiție. Pe de altă parte, chiar dacă există tendința să se uite acest lucru, astăzi, în primele măsuri ale politicii agricole comunitare (PAC), aceste dispoziții erau deja prevăzute și au funcționat. Europa este construită și ea a obținut rezultate. Suntem, totuși, conștienți că am intrat într-o perioadă nouă: apar riscuri inerente dezvoltării schimburilor, concentrației de sisteme de distribuție și zonelor de producție, liberei circulații a persoanelor și schimburilor cu țările terțe care se dezvoltă ca și schimburile intracomunitare.

E.: Dintre riscurile apărute, care sunt cele care necesită cea mai mare atenție? Care este acțiunea desfășurată de EFSA față de riscurile care țin mai degrabă de comportament, de exemplu, obezitatea?

C.G-L.: EFSA a fost creată din motive de securitate însă ea se ocupă și de probleme care se referă la nutriție, supravegherea ponderală sau obezitatea, care necesită monitorizare și planuri de acțiune. Cauzele sunt mai mult sau mai puțin cunoscute. Reamintim evoluția modurilor de viață, tendința de sedentarism a populațiilor din statele dezvoltate. Nu este un lucru ușor de tratat întrucât se pune problema orientării comportamentelor alimentare. Avem un comitet care se ocupă de nutriție și care are sarcina de a redacta recomandări cu privire la macro și micronutrienți. Alegațiile alimentare sunt și ele importante și Europa dispune de un regulament comunitar cu privire la etichetare.

E.: Nu aveți sentimentul că față de aceste probleme, Europa și Franța au reacționat rapid și viguros în fața apariției masive a fenomenului?

C.G-L.: Este adevărat că Europa a reacționat rapid și s-a ocupat imediat de subiect. În noiembrie 2006 am organizat o conferință cu privire la bazele științifice ale alegațiilor alimentare. Provocarea noastră constă în a proceda astfel încât mesajele adresate publicului să aibă un fundament științific, în contextul deosebit al alimentației. Mesajul față de consumatorul de alimente este diferit de cel adresat consumatorului de alte tipuri de produse. Mesajele trebuie integrate în contextul familiar consumatorului, nu există un singur model alimentar. Adaug și faptul că mesajele sunt transmise de structuri, de obicei de agenții naționale.

E.: Ce alte preocupări mai aveți, în calitate de directori a EFSA?

C.G-L.: Trebuie să manifestăm vigilență față de aditivi, de riscurile microbiologice. Acest din urmă caz ține de alungirea lanțului de transformare. De asemenea, menționez utilizarea pesticidelor. Acestea reprezintă un subiect de îngrijorare pentru consumatorii europeni și unul de importanță pentru noi. Un aspect mai puțin cunoscut, care ne mobilizează, este riscul pe care îl prezintă pentru cei care îl aplică, pentru agricultori, în primul rând. Menționez și organismele modificate genetic. Europa importă numeroase materii prime vegetale. Două treimi din suprafețele cultivate cu soia pe continentul american produc organisme modificate genetic. OMG-urile constituie, de asemenea, un bun exemplu de lanț de decizie comunitar al expertizei și al activității noastre. Amintiți-vă problemele care s-au pus la sfârșitul verii 2006 cu privire la importurile de orez din Statele Unite. Comisia a vrut să știe imediat ce se întâmplă și dacă era necesar să ia măsuri de blocare a importurilor, de retragere a produselor defectuoase. EFSA a trebuit să estimeze rapid riscul. Alături de Comisia Europeană, am avut discuții cu autoritățile americane și comitetul OMG a știut să își joace rolul de sprijin științific acordat Comisiei și de supraveghere și alertare.

E.: În afară de OMG-uri, cum estimați opinia europeană față de securitatea alimentelor? Nu s-a exagerat mediatic și politic cu privire la niște crize cu caracter limitat în ultimii ani?

C.G-L.: A existat o comunicare generală alarmistă în unele cazuri însă este clar că încrederea consumatorului a fost zdruncinată. Ideea că te poți expune unui risc prin simplul act de a mânca ceva nu este admisă, în general. Este adevărat că nivelul de exigență al consumatorilor, inclusiv al celor din statele care au aderat de curând la Uniunea Europeană, a crescut.

Pentru a răspunde acestei realități, la EFSA mizăm pe transparență și pe o politică activă de dialog cu părțile interesate, fie ele organizații neguvernamentale (ONG-uri), factori din industrie sau consumatori. Acest efort de transparență trece prin măsuri și acțiuni concrete: avizele EFSA sunt publice, iar reuniunile consiliului de administrație figurează pe web. Întreținem sistematic dialogul cu factorii interesați. Progresăm în implementarea unei platforme a partenerilor lanțului alimentar.

Amintesc că activitatea noastră a devenit tot mai importantă. La ora actuală adoptăm 500 de avize tehnice pe an. Aproape în fiecare zi primim o sesizare din partea Comisiei Europene.

E.: În ceea ce privește distribuția și producția alimentară, noi texte publice sau „private” au apărut și se bucură de succes. Ne gândim, desigur, la standardele ISO 22000, dar și la referențialele BRC și IFS. Urmăriți aceste dosare?

C.G-L.: Nu în mod oficial și nici statutar. EFSA nu poate face totul și nici nu are această misiune. Suntem, desigur, atenți dar acest lucru face parte din mediul nostru profesional. Dar, în sfârșit, dacă intențiile și luările de poziție ar fi necesare față de aceste subiecte, ele ar ține de resortul structurilor naționale. Același lucru este valabil și pentru etichetare. Putem lucra, în schimb, la bazele științifice care permit legislatorului să se pronunțe.

E.: Aveți o colaborare fructuosă? Cu ce omologii? Cu FDA?

C.G-L.: Întreținem, desigur, relații bilaterale strânse cu FDA. Schimbăm puncte de vedere și informații la diferite niveluri. EFSA devine referința în Europa pentru domeniile care țin de resortul său, așa cum FDA este pentru Statele Unite. Putem influența doctrina internațională și suntem în măsură să contribuim la evoluția ei. Dar mai există și alte organisme în afară de FDA, indiferent de prestigiul de care aceasta din urmă se bucură. Întreținem legături științifice și instituționale strânse cu omologii noștri din Noua Zeelandă, Australia și Japonia. Trebuie să învățăm să beneficiem de activitatea desfășurată de alții. Nu trebuie să omitem nici cooperarea cu statele din bazinul mediteranean. Aceste țări exportă în Uniunea Europeană numeroase produse. Le putem ajuta să își consolideze dispozitivele.

E.: Dacă tot vorbim de comerțul internațional și de schimbul de mărfuri, cum trebuie să se procedeze astfel încât calitatea sanitară să nu fie utilizată drept un instrument potențial care să împiedice accesul la piețe?

C.G-L.: Lucrurile sunt clare. Europa nu construiește o fortăreață sanitară prin intermediul standardelor sale, nici prin avizele emise de EFSA. Suntem un instrument în serviciul credibilității Europei, care îi permite să își apere, în mod transparent, standardele de înalt nivel. Securitatea sanitară nu este un handicap pentru competitivitatea factorilor agroalimentari europeni.

E.: Dintre Codex Alimentarius, de renume mondial, și ghidurile de bune practici, dintre standardele europene și internaționale, ce documente utilizați? Pe ce texte se sprijină experții în activitatea lor?

C.G-L.: Bineînțeles că ne este cunoscută literatura de specialitate și că o respectăm, dar misiunea noastră și regulamentul de bază ale EFSA sunt explicite: ne bazăm pe textele europene, pe directive, pe directivele-cadru și pe regulamente.

Traducere: Maria Bratu, din: *Enjeux*, nr. 271, februarie 2007

ASFE: FACTORII DIN INDUSTRIE ÎȘI REUNESC EFORTURILE PENTRU A PRODUCE CARBURANȚII DE SINTEZĂ

Jean-Claude **TOURNEUR**

Portée sur les fonds baptismaux l'an dernier à Bruxelles, avec la bénédiction de la Commission Européenne et du Conseil, l'Alliance for Synthetic Fuels in Europe (ASFE) réunit constructeurs automobiles et compagnies pétrolières. L'un des objectifs: harmoniser les visions de „la mobilité durable” dans des perspectives communes

Mots clé: carburants de synthèse, diversification de l'approvisionnement, réduction de la dépendance du pétrole, protection de l'environnement, tensioactifs

Cu ocazia conferinței de presă de lansare, la mijlocul lui 2006, promotorii acestui consorțiu industrial i-au reunit pe vicepreședintele Comisiei Europene, Günter Verheugen, și pe comisarul pentru energie, Andris Piebalgs. Această Alianță pentru carburanții de sinteză în Europa – Alliance for Synthetic Fuels in Europe – a aprobat ca membri fondatori pe: DaimlerChrysler, Royal Dutch Shell, Sasol Chevron, Renault și Volkswagen. Ei și-au propus să abordeze împreună rolul strategic al carburanților de sinteză pentru a soluționa actualele provocări energetice și de mediu și a reduce impactul transportului rutier asupra mediului grație îmbunătățirii randamentului energetic și utilizării unor carburanți mai curați.

„Carburanții de sinteză sunt soluția pentru un viitor energetic mai curat. De asemenea, ei pot oferi răspunsuri la preocupări legate de securitatea și diversitatea aprovizionării”, a declarat George Couvaras, președinte și director general al Sasol Chevron cu ocazia deschiderii conferinței fondatoare. „Carburanții de sinteză pot permite reale reduceri ale emisiilor la ora actuală și acest lucru se va îmbunătăți pe măsura dezvoltării tehnologice”, completează el.

Directorul executiv al Royal Dutch Shell, Rob Routs, afirmă, de asemenea: „Carburanții de sinteză pe bază de gaz natural și biomasă pot reduce dependența noastră față de petrol. Ei oferă o oportunitate de dezvoltare rentabilă și realistă, la jumătate distanță între actualii carburanți și o energie reciclabilă pe termen lung”. În ceea ce privește misiunile pe care și

le asumă ASFE, acestea au fost definite de Franz-Josef Paefgen, de la Volkswagen AG: „Obiectivele ASFE constau în promovarea biocarburanților de sinteză și în încurajarea unei întregi serii de activități în domeniile mobilității durabile, printre care: cercetarea, proiectele care demonstrează avantajele carburanților de sinteză, precum încercările vehiculelor, cooperarea cu guvernele și comunicarea pentru sensibilizarea publicului”. Thomas Weber, membru al consiliului de cercetare și tehnologie de la DaimlerChrysler, evaluează obiectivele acestui consorțiu în cadrul mai vast al obiectivelor politicii europene: „Carburanții de sinteză pot aduce o contribuție importantă la numeroase domenii ale politicii europene, precum lupta contra schimbării climei, reducerea consumului de energie, diversificarea aprovizionării cu energie, garanția securității acestei aprovizionări și îmbunătățirea calității mediului”. Concluzia lui Luc-Alexandre Ménard, director pentru relații externe la Renault, este fără apel: „Carburanții de sinteză sunt astăzi o realitate și Europa trebuie să colaboreze pentru a propune un transport rutier mai curat, un viitor pe care acești carburanți îl fac posibil.

AGENȚI TENSIOACTIVI „VERZI” PE BAZĂ DE TURTĂ DE RAPIȚĂ

În fața sporirii considerabile a producției de ulei de rapiță, pentru satisfacerea necesităților pieței în expansiune a biocarburanților, Institutul Național de Cercetare Agronomică (INRA) consideră că este necesar să se prevadă o diversificare a utilizării

coprodusului obținut – turta – bogată în proteine. Cercetătorii institutului au pus la punct un procedeu pentru a produce agenți tensioactivi complet degradabili, plecând de la turta de rapiță. Agenții tensioactivi, ale căror domenii de aplicare sunt spumele, emulsiile și detergenții, reprezintă o piață de 2,5 milioane t în Europa, dintre care 70% provin încă din domeniul petrolier.

Cercetătorii de la INRA au plecat de la o constatare: piața tradițională a turtei de rapiță pentru hrana animalelor, în Europa, sau la export, va fi „total insuficientă. Întrucât utilizarea sa pentru alimentația umană nu este actualmente decisă, domeniul nealimentar este cel care valorifică cel mai bine această turtă”. Astfel, proiectul european *Enhance* (2000-2003), coordonat de INRA la Nantes, și-a propus explorarea multiplelor domenii de aplicare pentru proteinele de rapiță, precum plăcile aglomerate din resturile vegetale și materialele de izolare, cleiul, tratamentul hârtiei și agenții tensioactivi. Domeniul acestora din urmă a fost considerat suficient de promițător pentru continuarea lucrărilor grație a două contracte succesive, finanțate de Agenția pentru Mediu și Controlul Energiei (ADEME). INRA a dezvoltat un procedeu pentru a produce agenți tensioactivi pe bază de proteine de turtă, combinând eficacitatea detergenților și costul redus al operațiilor de fracționare și de valorificare a turtei. Împreună cu cercetătorii Școlii normale superioare de mecanică și microtehnici din Besançon, ei au demonstrat eficacitatea acestor derivați din turta de rapiță, ca detergenți ecologici pentru curățarea pieselor din industria de precizie și pentru fabricarea de pelicule neaderente.

DE LA PROTEINELE DE RAPIȚĂ, LA AGENȚII TENSIOACTIVI

Agenții tensioactivi trebuie să posede doi poli sau regiuni: hidrofilă și hidrofobă, distincte, pentru stabilizarea interfețelor apă-substanță grasă. Aceste molecule trebuie să fie solubile și active la interfață. Astfel, procedeul de obținere a agenților tensioactivi pe bază de turtă de rapiță cuprinde două etape succesive: una de extracție a moleculelor solubile, cealaltă de valorificare a turtei – turta de rapiță suferă tratamente termice în cursul extracției uleiului. În consecință, proteinele sale sunt denaturate și foarte puțin extractibile. Iată de ce prima etapă a procedurii constă într-o hidroliză enzimatică care permite solubilizarea proteinelor. Extractul bogat în peptide este separat de polizaharidele insolubile prin centrifugare. Valorificarea turtei constă în a grefa pe aceste peptide lanțuri de carbon din materii grase, obținându-se astfel peptide vegetale funcționale. Aceste peptide tensioactive sunt complet biodegradabile, fapt care permite afișarea unei etichete de mediu.

În funcție de lungimea grefată a lanțurilor de atomi de carbon, proprietățile de suprafață ale acestor molecule tensioactive variază. De exemplu, este

posibil, în funcție de aceste caracteristici, să se dezvolte sau să se reducă aptitudinea acestor agenți tensioactivi de a stabili spumele. Pentru curățarea pieselor metalice în industriile microtehnice, trebuie finalizată formularea produsului pentru aplicații industriale. Industria tratamentelor de suprafață (ochelari, ceasuri, bijuterii, parfumerie, accesorii de modă) ar constitui un alt domeniu de posibilă aplicare a acestor proprietăți tensioactive.

În unele cazuri, rămâne la suprafața materialelor tratate un strat fin de agenți tensioactivi. INRA și partenerii săi au început să studieze acest fenomen care poate reprezenta un progres tehnologic: suprafețele metalice astfel tratate constituie suporturi pentru fabricarea de pelete subțiri care se pot coji. Aceste pelicule neaderente ar putea fi utilizate în industria electronică pentru protecția unor piese obținute prin electroformare. Se încearcă optimizarea diferitelor etape ale procedurii pentru ca prețul producției de agenți tensioactivi „verzi” obținuți din turtă de rapiță să fie apropiat de cel al agenților tensioactivi concurenți proveniți din domeniul petrolier.

CARBURANȚII DE SINTEZĂ

Carburanții de sinteză sunt o nouă generație de carburanți de transport despre care se poate afirma că nu conțin aproape deloc sulf și molecule aromatice obținute cu ajutorul procedurii Fischer Tropsch plecând de la gaz natural, cărbune sau biomasă. Dintre aceste trei procedee, cel cu gaz natural pare a fi mai avansat din punct de vedere comercial și poate constitui, la ora actuală, o alternativă practică pentru carburant. Un mare număr de situri de producție sunt pe cale de a fi construite sau se află în fază de studiu, iar disponibilitatea acestui produs va crește după 2006. Procedeul cu biomasă necesită investiții suplimentare de cercetare și dezvoltare dar prezintă avantajul de a utiliza resurse casnice disponibile în Europa. Emisiile de gaze cu efect de seră asociate carburanților de sinteză derivați din gaz natural sunt comparabile cu cele ale carburanților de transport pe bază de petrol brut, în timp ce carburanții produși pe bază de biomasă pot reduce aceste gaze cu efect de seră cu până la aproximativ 90%. Întrucât carburanții de sinteză pot fi folosiți, puri sau amestecați, la motoarele diesel care există deja și pot fi disponibili în infrastructurile de distribuție și alimentare existente, ei constituie una din căile care promit reducerea dependenței de petrol. În consecință, ei pot oferi o îmbunătățire semnificativă a calității locale a aerului, reducând emisiile de gaze de eșapament (particule, oxizi de azot, monoxid de carbon și hidrocarburi).

Traducere: Maria Bratu, din: *Enjeux*, nr. 271, februarie 2007

POFTIȚI ÎN VAGOANE! – UN NOU ACORD PRIVIND TRANSPORTUL EUROPEAN PE CALEA FERATĂ

Speranța **STOMFF**, redactor, Direcția Publicații, ASRO

Le 11 mai 2007, a été signé à Bruxelles un memorandum entre les organismes européens de normalisation et l'Agence Européenne de Transport en Chemins de Fer

Mots clé: transport en chemins de fer, organismes européens de normalisation, memorandum, Directive Interoperabilité

Marcel Verslype, Juan Lopez Agüi, Ulrich Spindler, John Phillips, semnând Memorandumul

În Europa, transportul persoanelor și al bunurilor pe calea ferată se face încă din secolul XIX. Pe măsură ce Uniunea Europeană se lărgeste, rețeaua tot mai complexă de căi ferate devine tot mai importantă, fiind din acest moment o piatră de hotar pentru dezvoltarea ulterioară a căilor ferate integrate în cadrul Uniunii Europene. De curând, a fost semnat un memorandum între conducătorii celor trei organizații europene de standardizare: CEN, CENELEC și ETSI, pe de o parte, și Agenția Europeană de Transport pe Calea Ferată (European Railway Agency – ERA).

Dl. dr. Juan Lopez Agüi, președintele CEN, dl. dr. Ulrich Spindler, președintele CENELEC, dl. John Phillips, președintele Adunării Generale ETSI și dl. Marcel Verslype, director executiv al ERA, au semnat documentul amintit mai sus, clarificând în acest fel relațiile dintre ERA și organizațiile europene de standardizare în ceea ce privește realizarea unei politici și

a unei baze comune pentru cooperarea în cadrul standardizării europene în domeniul căilor ferate. Acest memorandum va contribui la îmbunătățirea specificațiilor privind interoperabilitatea în cadrul rețelei europene de căi ferate.

Și înainte de acest moment fiecare dintre cele trei organizații europene de standardizare au contribuit la realizarea în spațiul comunitar a unor căi ferate sigure și eficiente.

ETSI

Specificațiile GSM pentru telecomunicații au fost adoptate și ca standarde GSM-R de către Uniunea Internațională a Căilor Ferate. În mod curent, standardele europene pentru comunicații în domeniul căilor ferate sunt adoptate de către organismele naționale de standardizare din cadrul membrilor Uniunii Europene. Comitetul ETSI pentru Telecomunicații pe Calea Ferată (ETSI RT) a avut recent o întâlnire cu ERA. În viitor, specificațiile adoptate de ETSI RT vor urmări o mai mare apropiere de ERA.

CENELEC

Comitetul tehnic TC 9X – *Aplicații electronice și electrice pe calea ferată* – și subcomitetele care îl compun au peste patru ani de activitate corespunzătoare în vederea satisfacerii nevoilor directivelor europene pentru domeniul căilor ferate. Într-adevăr, CENELEC a contribuit la realizarea Directivei Interoperabilitatea pe căile ferate de mare viteză prin realizarea de referințe directe la standardele CENELEC. Prin elaborarea de standarde care sprijină Directiva Interoperabilitate pe calea ferată convențională, CENELEC a contribuit la armonizarea rețelelor naționale și regionale de căi ferate în Europa.

CEN

Există peste 50 de domenii industriale majore, operatori în infrastructură și operatori activi în domeniul mentenanței care activează în sectorul căilor ferate. Aceste organizații totalizează peste 150 000 de lucrători pe cuprinsul Uniunii Europene. Pe lângă aceștia, mai există sute de mici furnizori și IMM-uri care însumează un număr similar de lucrători care

produc bunuri și oferă servicii operatorilor mari din domeniul căilor ferate. Toți acești factori de pe piață au nevoie de standardele adoptate de CEN, în special în domeniul siguranței și calității produselor și serviciilor oferite. Sprijinul pe care standardele CEN îl oferă Directivei Interoperabilitatea căilor ferate reprezintă un factor-cheie în menținerea unor căi ferate sigure și eficiente.

BIOENERGIA

Jean-Claude **TOURNEUR**

De la législation en vigueur à la production communautaire agricole nécessaire à la fabrication de biocarburants, des chiffres clés de la production aux définitions officielles proposées par la Commission Européenne, un tour d'horizon de la problématique...

Mots clé: bioénergie, biomasse, biocarburants, protection de l'environnement

Comisia Europeană, care se ocupă de reglementarea cantitativă și calitativă (valorile energetice produse și utilizate de către cei 25 pe baza biocarburanților) furnizează următoarele definiții: „bioenergia este energia derivată din biomasă, inclusiv biocarburanții. Materiile organice ale biomasei utilizate pot fi: lemnul, culturile agricole, reziduurile silvice, cele agricole sau deșeurile organice. Biomasa cuprinde produsele nealimentare destinate unor utilizări diferite. Ea este chemată a juca un rol important, ca sursă de materii prime pentru producția de energie reciclabilă, fie că este vorba despre electricitate, încălzire sau răcire, de transporturi sau ca materie primă pentru alte utilizări. Biocarburanții sunt carburanți destinați transportului produselor pe bază de materii prime din biomasă (materii organice). Acest termen se aplică de obicei carburanților lichizi pentru transporturi, dar se referă și la combustibilii gazoși și solizi, precum peletele și așchiile de lemn. Arderea paielor și a boabelor (adică a întregii plante) a fost avută și ea în vedere. Termenul se aplică în general combustibililor lichizi destinați transportului. La ora actuală, trei biocarburanți acoperă aproape total consumul în sectorul transporturilor la scară mondială: etanolul și ETBE (etil-terțio-butil-eterul, alcătuit din etanol și combustibili fosili), biodieselul și biogazul”.

Bioetanolul constituie, la ora actuală, principalul carburant mondial. Biodieselul, care până de curând era produs aproape exclusiv în Uniunea Europeană, este pe cale de a câștiga teren în numeroase regiuni ale lumii. Biogazul se află pe poziția a treia și până acum nu s-a impus decât în Suedia.

Conform EurObservER, producția comunitară de biocarburanți se ridică în 2004, ultimul an de referință cunoscut, la 2,4 milioane t, adică 0,8% din consumul Uniunii Europene de benzină și de diesel. Producția de bioetanol atinge 0,5 milioane t, iar cea de biodiesel 1,9 milioane t, ceea ce reprezintă o creștere

cu 25% față de anul precedent, în timp ce capacitățile de producție cunosc o dezvoltare rapidă.

REGLEMENTARE ȘI STANDARD-CHEIE

Din 2001, Comisia Europeană a adoptat un comunicat la care s-au adăugat și niște propuneri legislative privind carburanții de înlocuire pentru transportul rutier, referitoare la principalii trei combustibili (biocarburanții, gazele naturale și hidrogenul) care ar putea să cunoască o dezvoltare ulterioară. În 2003, propunerile legislative erau adoptate cu modificări: în primul rând, directiva *Biocarburanți* stabilește valorile de referință de 2% din segmentul de piață pentru biocarburanți în 2005 și de 5,75% în 2010. Textul a fost supus unei reexaminări la sfârșitul lui 2006. El se referea mai ales la posibilitatea atingerii obiectivului din 2010 și studia modalitatea de a face obligatorii obiectivele propuse inițial ca mod de stimulare.

Pe de altă parte, o directivă cu privire la taxarea energiei permite statelor membre să acorde reduceri/scutiri fiscale în favoarea biocarburanților, în anumite condiții. Aceste concesiile fiscale sunt considerate de către Comisie drept ajutoare de stat, care nu pot fi aplicate fără autorizația Comisiei. Examinarea serviciilor de către Bruxelles își propune să împiedice distorsiunile concurenței induse și se bazează pe „liniile directoare ale Comunității în domeniul ajutoarelor de stat pentru protecția mediului”. În sfârșit, directiva *Calitatea carburanților* este esențială. Ea stabilește oficial specificațiile aplicabile benzinei și dieselului din motive de protecție a mediului și sanitare, adică limite pentru conținutul de etanol, eter și alți compuși oxigenați ai benzinei. Ea limitează, de asemenea, presiunea vaporilor din benzină. Standardul NF EN 590 stabilește, la rândul său, alte limite din motive tehnice și specifică faptul că dieselul nu trebuie să conțină mai mult de 5% biodiesel în volum, adică 4,6% valoare energetică. Unii (responsabili ai

Comisiei Europene și nu numai) consideră însă că aceste limitări pot împiedica o utilizare sporită a biocarburanților: în 2006, Comisia avea proiectul de a revizui directiva cu privire la calitatea biocarburanților, pentru a suprima restricțiile cantitative cu privire la utilizarea etanolului.

Brazilia este primul producător mondial de bioetanol, situându-se în fața Statelor Unite. Conform

estimărilor oficiale, Uniunea Europeană, cu o producție de aproximativ 0,5 milioane t, contribuie cu 10% la producția mondială de bioetanol.

Traducere: Maria **Bratu**, din: *Enjeux*, nr. 271, februarie 2007

CUM SĂ FACILITĂM IMPLEMENTAREA STANDARDULUI ISO 14001 PENTRU MICILE ÎNTREPRINDERI

Lennart PIPER, președintele Grupului de Lucru
pentru Întreprinderi Mici și Mijlocii

Que peut-on faire pour que toujours plus d'entreprises petites et moyennes mettent en oeuvre la norme ISO 14001 et bénéficient des avantages que celle-ci offre? Un groupe de travail pour les entreprises petites et moyennes, mis en place par l'ISO, s'est proposé à élaborer un jeu de recommandations visant à réduire cette perception et faciliter la mise en oeuvre de cette norme au service des entreprises petites et moyennes.

Mots clé: entreprises petites et moyennes, norme ISO 14001, systèmes de management environnemental, consultants, management du risque, certification

O monitorizare a întreprinderilor mici și mijlocii arată că multe dintre acestea percep standardul ISO 14001*, ca fiind dificil de implementat, aducând o valoare adăugată mică și fiind mult mai potrivit pentru organizațiile mari. Un grup de lucru pentru întreprinderile mici și mijlocii al ISO și-a propus să elaboreze un set de recomandări prin care să schimbe această percepție și să faciliteze implementarea acestui standard, în beneficiul întreprinderilor mici și mijlocii.

S-a sugerat că standardul EN ISO 14001 nu este util și potrivit pentru întreprinderile mici și mijlocii, ci pentru organizațiile mai mari. Deoarece se estimează că există aproximativ 100 de milioane de întreprinderi mici și mijlocii în întreaga lume, aceasta înseamnă că multe organizații pot fi lipsite de avantajele dovedite de implementarea standardului ISO 14001.

Ce se poate face pentru a încuraja mai multe întreprinderi mici și mijlocii să implementeze acest standard și să beneficieze de pe urma avantajelor pe care acesta le oferă? Răspunsul este relativ simplu. După cum menționam mai sus, s-a constituit un grup de lucru al ISO pentru a elabora recomandări asupra

modului în care întreprinderile mici și mijlocii pot beneficia mai ușor de pe urma standardului ISO 14001.

Grupul de lucru pentru întreprinderile mici și mijlocii, constituit de Comitetul Tehnic 207/ Subcomitetul 1 al ISO, *Managementul de Mediu*, face progrese remarcabile în această provocare pe care și-a asumat-o. Recomandările sale se bazează în mare măsură pe rezultatele studiului online – *Monitorizarea implementării ISO 14001 de către întreprinderile mici și mijlocii*, cercetare care a adunat răspunsuri de la peste 2 500 de întreprinderi.

În mai 2005, grupul de lucru a prezentat primul raport, denumit *Utilizarea globală a sistemelor de management de mediu de către întreprinderile mici și mijlocii*, care include rezultatele studiului anterior pe baza cărora fuseseră deja elaborate douăzeci de recomandări pentru ghidarea subcomitetului SC 1, a grupului de lucru WG 3 și a celorlalte grupuri de lucru. În continuare, este prezentat un sumar al celor mai importante probleme discutate, împărțite în trei categorii principale:

- utilizarea ISO 14001 și a ISO 14004 de către întreprinderile mici și mijlocii;
- evoluția standardelor ISO;
- influența standardelor ISO asupra întreprinderilor mici și mijlocii.

* Standardul ISO 14001:2005 a fost adoptat de Asociația de Standardizare din România – organismul național de standardizare – cu indicativul SR EN ISO 14001:2004 și titlul: *Sisteme de management de mediu. Cerințe cu ghid de utilizare*

UTILIZAREA STANDARDELOR ISO 14001 ȘI ISO 14004****a) Implementarea treptată a unui sistem de management de mediu**

Implementarea treptată este una dintre căile de facilitare a implementării unui sistem de management al mediului pentru întreprinderile mici și mijlocii. Astfel, elaborarea unei abordări de tip gradual a implementării sistemului de management de mediu a fost deja aprobată și va constitui subiectul viitorului standard ISO 14005, care se va numi *Sisteme de management de mediu. Linii directe pentru implementarea treptată a sistemului de management de mediu*, care va include și utilizarea evaluării performanțelor de mediu, standard elaborat de WG 3.

Acest standard nou se va aplica împreună cu ISO 14001, *Sisteme de management de mediu. Cerințe cu ghid de utilizare*.

Grupul de lucru pentru ISO 14005 trebuie să ia în considerare răspunsurile la întrebările studiului care cereau „asistenților” întreprinderilor mici și mijlocii (consultanți, organizații specifice din sectorul respectiv, elaboratori de standarde, organisme de certificare și auditori) să identifice caracteristicile implementării standardului ISO 14001 care au fost în mod deosebit dificile. Cele mai importante au fost „identificarea și determinarea aspectelor importante/semnificative” și „identificarea cerințelor legale”, urmate de cerințele referitoare la „eliminarea riscurilor de mediu și pentru afacere” și „îmbunătățirea productivității”.

Se recomandă ca elaboratorii standardelor să utilizeze un limbaj simplu și clar și să elaboreze standardul ISO 14005 astfel încât utilizatorul să înceapă să înțeleagă impactul asupra mediului al activităților și practicilor sale curente, să le lege de impactul asupra afacerii și să coreleze activitățile afacerii cu zonele de risc ridicat, cum ar fi situațiile de urgență. Minimizând timpul prevăzut inițial și adaptând sistemul la nevoile lor specifice, putem da o mână de ajutor întreprinderilor mici și mijlocii, pentru care timpul este un factor limitativ, să adopte schimbarea. Trebuie să existe dorința de a obține rezultate bune, începutul trebuie să fie ușor, iar rezultatele să fie rapide.

Elaboratorii proiectului standardului ISO 14005 trebuie să examineze raportul întocmit de Agenția Federală de Mediu a Germaniei în colaborare cu Ministerul Federal de Mediu – Direcția pentru finanțarea proiectelor de mediu și să analizeze alternativele abordărilor sistemelor de management de mediu pentru întreprinderile mici și mijlocii și cum diferă acestea de ISO 14001. Grupul de lucru și subcomitetul trebuie să ia în considerare

** Standardul ISO 14004:2004 a fost adoptat de Asociația de Standardizare din România – organismul național de standardizare – cu indicativul SR EN ISO 14004:2005 și titlul: *Sisteme de management de mediu. Linii directe referitoare la principii, sisteme și tehnici de aplicare*

organizațiile locale/regionale/sectoriale ca un grup-țintă important care poate coordona implementarea standardelor ISO 14005 și ISO 14001 prin intermediul grupurilor de organizații precum: camerele de comerț locale, asociațiile comerciale și organismele guvernamentale.

Multe organizații de consultanță a întreprinderilor mici și mijlocii nu înțeleg limbajul și terminologia standardelor internaționale ISO și referințele la sistemele certificate. Aceasta a creat neînțelegeri referitoare la intenția și valoarea standardelor pe piețele aflate în imediata apropiere a comunității ISO. Înainte de a avea succes cu standardele din familia ISO 14000, trebuie să existe o comunicare mai bună, concentrată asupra beneficiilor certe pe care acestea le aduc.

b) Scrierea unei broșuri și punerea ei la dispoziția IMM-urilor

ISO trebuie să publice o broșură care să vină în completarea standardului ISO 14005, broșură ușor de înțeles și de utilizat în mod direct de către întreprinderile mici și mijlocii.

c) Publicarea unei broșuri gratuite, disponibilă în mai multe limbi

Ideal, broșura ar trebui să fie disponibilă gratuit atât în limba engleză, cât și în alte limbi.

d) Utilizarea consultanților

ISO/TC 207/SC 1 trebuie implicat în revizuirea standardului ISO 10019, *Linii directe pentru selectarea consultanților în sisteme de management al calității și pentru utilizarea serviciilor acestora****, revizuire necesară extinderii domeniului său de aplicare astfel încât să includă și selectarea consultanților pentru sistemul de management de mediu.

Subcomitetul trebuie, de asemenea, să abordeze și CASCO (Comitetul ISO pentru Politica de Evaluare a Conformității), IAF (Forumul Internațional de Acreditare) și organismele naționale de standardizare pentru a comunica necesitatea de instruire a experților/furnizorilor de servicii/consultanților în definirea unui nivel corespunzător de formalism al documentației astfel încât acesta să fie compatibil cu nivelul existent de formalism al organismului național respectiv.

ELABORAREA STANDARDELOR ISO**Managementul riscului**

ISO/TC 207/SC 1 trebuie să stabilească o legătură cu grupul de lucru vizat de Consiliul Tehnic al ISO

*** Standardul ISO 10019:2005 a fost adoptat de Asociația de Standardizare din România – organismul național de standardizare – cu indicativul SR ISO 10019:2006 și titlul: *Linii directe pentru selectarea consultanților în sisteme de management al calității și pentru utilizarea serviciilor acestora*

(TMB) pentru Managementul Riscului pentru a lua în considerare, la elaborarea standardului ISO 14005, o abordare din punct de vedere al managementului riscului și focalizarea pe afacere.

În plus, elaboratorii standardului referitor la managementul riscului trebuie să se refere la abordarea aspectelor de mediu/semnificația acestora inclusă în ISO 14001 și ISO 14004, ca o cale posibilă de gestionare a riscurilor și a oportunităților de mediu.

Participarea reprezentanților întreprinderilor mici și mijlocii la elaborarea standardelor ISO

Participarea întreprinderilor mici și mijlocii la programele ISO/TC 207 de elaborare a standardelor a fost extrem de scăzută, cu toate că asemenea standarde au un impact potențial semnificativ. Acest fapt trebuie să se schimbe deoarece tot mai multe companii din lanțul de aprovizionare impun implementarea sistemului de management de mediu furnizorilor lor, care apoi sesizează beneficiile unui management al mediului mai bun și creșterea performanțelor lor.

SC1 trebuie să implice întreprinderile mici și mijlocii în elaborarea standardelor pentru a ajuta la identificarea „capcanelor, beneficiilor și stimulentele” care pot încuraja multe din acestea să implementeze sistemul de management de mediu.

Studiile recente arată că presiunea lanțului de aprovizionare de a face din sistemul de management de mediu sau din sistemul de management al calității certificat o cerință esențială pentru încheierea unei afaceri determină adesea organizațiile să se concentreze pe documentație în loc să implementeze corect un sistem de management eficient și solid. Abordările realizate din punctul de vedere al lanțului de aprovizionare sunt încă nesofisticate și puțin înțelese. SC1 trebuie să implice experții în achiziții pentru a putea furniza recomandări privind această problemă.

Standarde pentru sistemul de management integrat

Scopul trebuie să fie utilizarea „maximă” a sistemelor de management integrat de către întreprinderile mici și mijlocii. SC 1 trebuie să fie conștient de disponibilitatea broșurilor referitoare la sistemele de management integrat disponibile în diferite țări și de redactarea broșurii referitoare la utilizarea integrată a standardelor de management, acum în curs de elaborare în cadrul grupului de lucru al Consiliul Tehnic de Management al ISO. ISO/TC207/SC1 trebuie să încurajeze Consiliul Tehnic de Management să țină seama în activitatea sa în special de perspectiva întreprinderilor mici și mijlocii.

INFLUENȚA UTILIZĂRII STANDARDELOR ISO ÎN ÎNTEPRINDERILE MICI ȘI MIJLOCII

Costurile certificării

Conform anchetei menționate anterior, multe întreprinderi mici și mijlocii nu cred în valoarea certifi-

cării sistemului lor de management de mediu conform standardului ISO 14001. Totuși, ISO 14005 poate încuraja implementarea sistemului de management de mediu fără a fi necesară certificarea și poate ajuta la schimbarea acestei percepții.

Stimulente

Membrii delegațiilor naționale, organismele naționale de standardizare și comitetele naționale-oglină trebuie să fie încurajate să implice activ în munca lor instituțiile financiare, guvernul și reprezentanții organizațiilor întreprinderilor mici și mijlocii. Standardul ISO 14005 trebuie să ofere o abordare focalizată pe afacere și să includă modele de măsurări ale performanțelor obținute. În plus, ISO/TC207/SC1 și membrii săi ar trebui să încerce să influențeze prin intermediul comitetelor de tip oglină acei factori care au puterea de a crea diferite tipuri de stimulente pentru ca întreprinderile mici și mijlocii să implementeze și să mențină sisteme de management de mediu.

Opiniile experților sugerează că acolo unde filialele au sprijinit o implementare inițială a sistemului de management de mediu, aceasta trebuie în mod evident să fie rentabilizată - de exemplu, întreprinderile mici și mijlocii trebuie încurajate, pentru a menține și beneficia de sistemul lor după terminarea finanțării lor.

Cercetările indică faptul că una dintre cheile care determină succesul în implementarea sistemelor de management al calității și de mediu este faptul că proprietarul companiei sau susținătorul intern crede că poate utiliza sistemele implementate pentru a-și dezvolta afacerea.

Opțiuni pentru declarația de conformitate

ISO/TC 207/SC 1 trebuie să proiecteze un text care să explice într-un limbaj simplu și să ilustreze cu exemple cele patru opțiuni de conformitate schițate în articolul 1 al standardului ISO 14001:2004, *Do meniul de aplicare*.

ISO 14001:2004 se aplică oricărei organizații care dorește să demonstreze conformitatea prin:

- autoevaluarea și declarația pe proprie răspundere; sau
- urmărirea confirmării conformității de către terțe părți care au un interes în organizație, cum sunt clienții sau
- urmărirea confirmării declarației pe proprie răspundere de către o terță parte fără interes în organizație, sau
- urmărirea certificării/înregistrării sistemului de management de mediu de o organizație externă.

Textul trebuie, de asemenea, să sublinieze beneficiile. Acestea trebuie să fie incluse în standardul

ISO 14005 și trebuie făcute cunoscute pe scară largă de către ISO. SC1 trebuie să încurajeze membrii, companiile mari și guvernele să ia în considerare toate cele patru opțiuni de evaluare a conformității și să o lege pe fiecare de riscurile de mediu care pot apărea pentru produse și servicii specifice când utilizează ca vânzător o întreprindere mică sau mijlocie. Textul trebuie să includă exemple de bună practică în aplicarea tipurilor de evaluare a conformității cu ISO 14001, altele decât certificarea de către o terță parte independentă. SC 1 trebuie să studieze aplicabilitatea standardului ISO/CEI 17050-1:2004, *Evaluarea conformității. Declarația de conformitate dată de furnizor. Partea 1: Cerințe generale* la ISO 14001:2004 și să ia în calcul orice ghid suplimentar care să sporească credibilitatea și să promoveze utilizarea acestuia în relațiile client-furnizor, de exemplu.

Relațiile dintre ISO și alte organizații

Dacă „marca” internațională ISO poate avea valori puțin perceptibile pentru întreprinderile mici și mijlocii care funcționează pe plan local, aceasta are mai multă greutate pentru cele care activează pe piețele internaționale, unde certificarea conform standardului ISO 14001 poate ajuta la pătrunderea pe piață.

Totuși, ISO 14005 poate fi începutul unui mod eficient de implementare a sistemului de management de mediu de către întreprinderile mici și mijlocii, deschizând calea dezvoltării unui sistem care se poate dovedi util chiar și la nivel local. Grupul de lucru ar trebui să fie conștient de acest fapt – și întreprinderile mici și mijlocii trebuie să știe că există beneficii reale atât la nivel local, cât și internațional într-un sistem bazat pe standardul ISO 14001.

POT RECOMANDĂRILE SĂ DEVINĂ REALITATE?

Grupul pentru IMM-uri sugerează ca toate aceste recomandări să devină realitate prin stabilirea unui grup de lucru în cadrul ISO/TC 207, care să exprime necesitățile întreprinderilor mici și mijlocii și să demonstreze că există o cale eficientă de urmat pentru implementarea sistemului de management de mediu, cu beneficii reale deja la nivelul organizațiilor mari.

Traducere: Roxana **Tudosie**, din: *ISO FOCUS*, vol.3, nr.9, luna septembrie 2005, revista Organizației Internaționale de Standardizare, fiind reprodus cu permisiunea Secretariatului Central al ISO (www.iso.org). Editor: gasirowski@iso.org. Un abonament anual costă 158 de franci elvețieni. Abonamente: sales@iso.org.

Standardul ISO 14001:2005 a fost adoptat de Asociația de Standardizare din România – organismul național de standardizare – cu indicativul SR EN ISO 14001:2004 și titlul: Sisteme de management de mediu. Cerințe cu ghid de utilizare

Standardul ISO 14004:2004 a fost adoptat de Asociația de Standardizare din România – organismul național de standardizare – cu indicativul SR EN ISO 14004:2005 și titlul: Sisteme de management de mediu. Linii directoare referitoare la principii, sisteme și tehnici de aplicare

Standardul ISO 10019:2005 a fost adoptat de Asociația de Standardizare din România – organismul național de standardizare – cu indicativul SR ISO 10019:2006 și titlul: Linii directoare pentru selecția consultanților în sisteme de management al calității și pentru utilizarea serviciilor acestora

ISBN-UL A TRECUT LA TREISPREZECE CIFRE DE LA 1 IANUARIE 2007

Oriane ABOUT

Il s'est avéré nécessaire d'étendre les chiffres ISBN, sans changer la logique du système. Si, chez les éditeurs, de nombreux services sont formellement concernés, il s'agit surtout de continuer à gérer rigoureusement ce code qui identifie un livre dans tout son parcours. L'occasion de (re)découvrir un système normalisé, omniprésent mais peu connu

Mots clé: livre, numéro international normalisé du livre, capacitate du numérotage, editura, librărie

Treisprezece cifre așezate într-o ordine corespunzătoare. Iată cum funcționează cele 13 cifre care constituie numărul internațional standardizat al cărții (a se vedea Opinia specialistului). După o perioadă de tranziție care a început în ianuarie 2005, noua versiune a standardului ISO 2108*, care extinde numărul cifrelor de la 10 la 13, capătă caracter obligatoriu începând din acest an.

De ce a fost necesară trecerea la treisprezece cifre? Pentru a spori capacitatea de numerotare a sistemului ISBN, care a ajuns la epuizarea numerelor în unele domenii, sub efectul conjugat al mai multor fenomene. În primul rând, Statele Unite necesită multe cifre. În al doilea rând, disoluția URSS și apariția unui număr mare de state în locul acesteia, care doresc să dispună de propriul lor sistem de numerotare ISBN. „Extinderea la 13 cifre în 5 secvențe va permite să se reajusteze atribuirea identificanților editurilor după epuizarea stocului”, precizează Joëlle Bellec, membră a comisiei de standardizare CG 46/CN 6, Numerotare și identificare, la AFNOR.

Dacă pentru unii editori lucrurile sunt dificile, pentru alții – este vorba de editurile importante – ele sunt cât se poate de clare: „Primim de la Agenția Francofonă pentru Numerotarea Internațională a Cărții o listă pe care la noi o urmărește un gestionar. Niciodată nu s-au comis greșeli. Trebuie să trecem la 13 cifre! Nimic mai simplu. Este ca un număr de tele-

fon. Se mai adaugă câteva cifre la numărul inițial”, afirmă Alain Delisle, directorul editurii Eyrolles.

„Adăugarea unui prefix 979 și utilizarea unui algoritm de calcul diferit (modul 10) nu schimbă principiul de utilizare a ISBN. Pentru moment, editurile trebuie să continue a utiliza stocul lor de ISBN-uri până la epuizare (prefixul 978 adăugat la numărul ISBN existent și noul algoritm de calcul al caracterului de control echivalent cu o simplă conversie a ISBN-ului, nu o atribuire a unui nou ISBN). După epuizare se va putea trece la prefixul 979 și se vor reatribui noi numere de identificare editurilor”, continuă Joëlle Bellec. Nimic mai logic.

Gestionarea acestor numere este complicată și simplă în același timp. Este vorba de manipularea unui cod genetic și de redactarea de liste în Excel. Întocmai ca un cod ADN, ISBN-ul este o „cheie” de utilizare curentă, rapidă și practică. Este o referință unică, un instrument necesar, simplu, dar de utilitate majoră, întrucât servește la identificarea unei cărți de-a lungul unui întreg lanț. Există tot interesul să nu se comită greșeli. Toată lumea îl utilizează, de la editori, la distribuitori, care dispun de același cod pentru a trata comenzile și returnările, până la librari, care pot lansa comenzi standardizate, și biblioteci. Nu trebuie să omitem nici aspectul internațional. „Toate site-urile de comenzi prin Internet utilizează ISBN-ul”, subliniază Jean-Vincent Bacquart, editor la Tallandier. Uneori înscris în contractele de editare semnate cu autorii, el simplifică și plata drepturilor de autor.

DEMATERIALIZARE ȘI REPERARE

Fiecare editor poate utiliza ISBN-ul după cum dorește. „Se aseamănă cu numărul de securitate socială transpus în lumea editurilor”, confirmă Patricia Mazuy, asistent comercial la Buchet Castel. La aceeași firmă,

* Standardul ISO 2108: 2005 a fost adoptat de Asociația de Standardizare din România – organismul național de standardizare – cu indicativul SR ISO 2108:2006 și titlul: *Informare și documentare. Numărul internațional standardizat pentru carte (ISBN)*

Emanuelle Di Scala, juristă, responsabilă în domeniul contractelor autori-traducători, care gestionează ISBN-ul, declară, la rândul său: „ISBN-ul este esențial pentru menținerea stocurilor și pentru gestionarea fluxurilor la distribuitori”. Ea precizează: „în practică, există numere pe domeniu. De exemplu, grupăm toată oferta de cărți religioase”. La Eyrolles, „există o tranșă de numere pe colecție și dacă există o nouă axă editorială, apelăm la serviciile AFNIL. La Tallandier, Jean-Vincent Bacquart declară: „managementul numărului ISBN se află în mâinile unui asistent editorial. Pentru mine este un mijloc perfect de a avea o viziune asupra catalogului”. Odată cu dezvoltarea informației, „dematerializate”, ISBN-ul a devenit de importanță decisivă. Cât de departe suntem de începuturi – în urmă cu 30 de ani – când unele firme mari considerau că renumele lor era suficient.

Există totuși niște reguli care trebuie respectate. Nu există vreo autoritate care să exercite vreun control în acest domeniu; fiecare trebuie să fie disciplinat și să respecte aceste reguli. De exemplu: odată atribuit, un ISBN nu poate fi reutilizat, chiar dacă titlul pentru care a fost acordat inițial a fost epuizat. Sau: „când există mai multe volume, trebuie să existe un ISBN de ansamblu, precum și un ISBN pentru fiecare volum. Iar dacă o carte se vinde pe hârtie broșată sau este legată, va trebui să aibă două ISBN-uri”, afirmă Marie-Hélène Lernoūd, director juridic la Dargaud. Editorul trebuie să vegheze să nu irosească numărul pentru papetărie, de exemplu. La aceasta, se adaugă fiscalitatea. Se produce adesea o „coliziune” între ordinele normative din sectoare diverse (Bercy, pe de-o parte, lumea editurilor, pe de altă parte). „De exemplu, un manual practic „Cum să confecționăm brățările braziliene”, însoțit de un kit care conține fire de confecționare. Coeficientul redus de TVA se aplică ansamblului? Din fericire, în 98,5% din cazuri nu există nici o problemă”, declară Marie-Hélène Lernoūd.

Pe scurt, fie că este alcătuit din 10 sau 13 cifre, ISBN-ul trebuie corect utilizat. Cui i-ar veni, de altfel, ideea de a codifica un cod ADN fără a-l citi cu o deosebită atenție sau de a se servi de el în locul numărului de securitate socială?

STANDARDUL ISO 2108 ȘI NUMĂRUL ISBN

Numărul ISBN este un instrument al standardului. El este diferit de codul de bare. Standardul ISO 2108 își propune să stabilească specificațiile care fac din ISBN un sistem de identificare internațional unic pentru fiecare carte publicată de o editură (sau de un producător particular). Acest standard specifică deci alcătuirea unui ISBN, regulile pentru atribuirea sa, utilizarea, precum și administrarea sistemului ISBN. Pe scurt, el definește modul în care editura folosește numerele ISBN și obligațiile care decurg de aici. Cu alte cuvinte, standardul constituie regula, iar numărul ISBN instrumentul său, de importanță decisivă, întrucât depozitul legal, obligatoriu, trebuie să-l menționeze.

Opinia specialistului

Joëlle BELLEC

Bibliotecară, membră a comisiei de standardizare CG 46/CN 6, Numerotare și identificare, la AFNOR

„Un sistem de numerotare univocă standardizată în cadrul ISO”

Enjeux: Ce este un număr ISBN?

Joëlle Bellec: ISBN este un sistem de numerotare univocă standardizată în cadrul ISO, aplicat în toate statele care au aderat la acest sistem. Mai precis, este vorba de un cod alcătuit din cifre, care permite identificarea unui titlu publicat de o editură. Sistemul ISBN funcționează în cadrul unei rețele formate din Agenția Internațională a ISBN-ului și din agenții locale. Agenția Francofonă pentru Numerotarea Internațională a Cărții (AFNIL) este agenția locală pentru atribuirea listelor de ISBN editurilor francofone (franceze, belgiene sau din Africa francofonă), care îl solicită. Din 1992, tot ce înseamnă carte, indiferent de suport, trebuie să posede un număr ISBN.

E.: Cum este construit ISBN-ul?

J.B.: Cea de-a treia ediție a standardului ISO 2108, publicată în 1992, definește ISBN-ul ca fiind un identifiant din 10 cifre în 4 secvențe numerice care reprezintă zona, editura, cartea și caracterul de control. Zona, în primul rând: pentru zona lingvistică francofonă, de exemplu, cifra este 2. Editura, apoi. Ea nu își alege numărul de identificare, care depinde de masa sa de producție. De exemplu, Biblioteca națională, care este un editor mediu, posedă cifra 7177. Urmează apoi numărul de identificare al titlului la editor. Cu cât editura este mai mare, cu atât secvența de identificare este mai scurtă. Cu cât editura este mai mică, cu atât secvența de identificare este mai lungă, iar secvența de identificare a cărții este mai scurtă. În sfârșit, urmează ultima secvență, care nu conține decât o singură cifră, unică, care este cheia de control ce validează ansamblul. De exemplu, numărul ISBN 2-911253-27-2 identifică o carte francofonă, apărută la o editură mică; este cea de-a 27-a carte publicată dintr-o sută de cărți pe care le poate publica sub acest identifiant (de la 00 la 99): cheia de control al ansamblului este 2. După o perioadă de tranziție, ce a durat până la 1 ianuarie 2007, și care le-a permis editurilor să se organizeze, ISBN-urile trec la 13 cifre, în conformitate cu data intrării în vigoare a celei de-a patra ediții a standardului ISO 2108, publicată în 2005.

Traducere: Maria Bratu, din: *Enjeux*, nr. 271, februarie 2007

Standardul ISO 2108: 2005 a fost adoptat de Asociația de Standardizare din România – organismul național de standardizare – cu indicativul SR ISO 2108:2006 și titlul: Informare și documentare. Numărul internațional standardizat pentru carte (ISBN)

STANDARDUL ISO 14065 – UN NOU INSTRUMENT ÎN SPRIJINUL EFORTULUI INTERNAȚIONAL CARE VIZEAZĂ REDUCEREA GAZELOR CU EFECT DE SERĂ

L'Organisation Internationale de Normalisation (ISO) lance la norme ISO 14065:2007, qui complète sa collection de normes concernant la réponse au changement climatique en appui du commerce des droits d'émission. En mars 2006, ISO a publié une norme en plusieurs parties sur la comptabilité et la vérification des gaz à effets de serre - ISO 14064:2006*

Mots clé: changement climatique, effet de serre, norme, commerce des droits d'émission, accréditation

Organizația Internațională de Standardizare (ISO) lansează standardul ISO 14065:2007, care completează colecția sa de standarde referitoare la schimbarea climei, în sprijinul comerțului drepturilor de emisie. În martie 2006, ISO a publicat un standard pe mai multe părți cu privire la contabilitatea și la verificarea gazelor cu efect de seră – ISO 14064:2006.

Noul standard complementar, ISO 14065, *Gaze cu efect de seră. Cerințe pentru organismele care furnizează validări și verificări ale gazelor cu efect de seră, în vederea acreditării sau a altor forme de recunoaștere*, precizează cerințele pentru organismele de validare sau de verificare a gazelor cu efect de seră (GES) de utilizat în acreditare sau alte forme de recunoaștere.

* Asociația de Standardizare din România – organismul național de standardizare – a adoptat standardul ISO 14064:2006, după cum urmează: ISO 14064-1:2006, cu indicativul SR ISO 14064-1:2006 și titlul: *Gaze cu efect de seră. Partea 1: Specificații și ghid, la nivel de organizație, pentru cuantificarea și raportarea emisiilor și a cantităților îndepărtate de gaze cu efect de seră*; ISO 14064-2:2006, cu indicativul SR ISO 14064-2:2006 și titlul: *Gaze cu efect de seră. Partea 2: Specificații și ghid, la nivel de proiect, pentru cuantificarea, monitorizarea și raportarea reducerilor de emisii sau a îmbunătățirii gradului de îndepărtare a gazelor cu efect de seră*; ISO 14064-3:2006, cu indicativul SR ISO 14064-3:2006 și titlul: *Gaze cu efect de seră. Partea 3: Specificații și ghid pentru validarea și verificarea declarațiilor referitoare la gaze cu efect de seră*.

Dacă ISO 14064 definește cerințele pentru organismele sau pentru persoanele însărcinate să cuantifice și să verifice emisiile de GES, ISO 14065 specifică cerințele referitoare la acreditare pentru organismele care validează sau verifică declarațiile referitoare la aceste emisii de GES:

Organismele de validare sau de verificare au responsabilitatea de a realiza o evaluare obiectivă a declarațiilor de GES și să elaboreze un aviz scris care oferă o asigurare privind declarațiile conținute într-o declarație.

Validarea sau verificarea își propune să ofere încredere părților care se sprijină pe o declarație GES, de exemplu autoritățile de reglementare sau investitorii în faptul că organismele care furnizează avizele au competența necesară și dețin sisteme implementate pentru a gestiona imparțialitatea și a furniza nivelul de garanție cerut pe o bază coerentă.

ISO 14065 definește cerințele pentru organismele care desfășoară validarea și verificarea gazelor cu efect de seră cu ajutorul standardului ISO 14064 și al altor standarde și specificații. Obiectivele ISO 14064 și ale ISO 14065 sunt următoarele:

- să elaboreze instrumente flexibile și neutre pentru utilizare în planurile GES cu caracter voluntar sau reglementar;
- să promoveze și să armonizeze cele mai bune practici;

- să sprijine integritatea de mediu a declarațiilor GES;
- să ajute organismele la managementul oportunităților și al riscurilor legate de GES;
- să sprijine dezvoltarea programelor și piețelor de GES:

ISO 14065 a fost elaborat de un grup de lucru alcătuit din aproximativ 70 de experți internaționali din 30 de țări și mai multe organizații, inclusiv de Forumul Internațional de Acreditare (IAF). Convenția-cadru a Națiunilor Unite cu privire la Schimbarea Climei (CNUCC) are statut de observator. Grupul de lucru îmbină expertiza Comitetului ISO pentru Evaluarea Conformității (CASCO) cu cea a comitetului tehnic ISO/TC 207, Managementul de mediu.

Alan Bryden, secretar general al ISO, a afirmat: „Participanții la Forumul Economic de la Davos au declarat schimbarea climei ca fiind amenințarea cea

mai gravă care apasă asupra economiei mondiale. Standardele ISO 14064 și ISO 14065 reprezintă exemple ale eforturilor pe care ISO le desfășoară pentru realizarea și promovarea unor instrumente practice care contribuie la dezvoltarea durabilă a planetei”.

Standardul ISO 14065:2007, *Gaze cu efect de seră. Cerințe pentru organismele care furnizează validări și verificări ale gazelor cu efect de seră în vederea acreditării sau a altor forme de recunoaștere* poate fi achiziționat de la Asociația de Standardizare din România, Serviciul Vânzări-Abonamente, str. Mendeleev, nr. 21-25, sector 1, București, telefon: 316 77 25, fax: 317 25 14; 312 94 88.

Traducere: Maria Bratu – Comunicat ISO
14065/2007

Asociația de Standardizare din România – organismul național de standardizare – a adoptat standardul ISO 14064:2006, după cum urmează: ISO 14064-1:2006, cu indicativul SR ISO 14064-1:2006 și titlul: Gaze cu efect de seră. Partea 1: Specificații și ghid, la nivel de organizație, pentru cuantificarea și raportarea emisiilor și a cantităților îndepărtate de gaze cu efect de seră; ISO 14064-2:2006, cu indicativul SR ISO 14064-2:2006 și titlul: Gaze cu efect de seră. Partea 2: Specificații și ghid, la nivel de proiect, pentru cuantificarea, monitorizarea și raportarea reducerilor de emisii sau a îmbunătățirii gradului de îndepărtare a gazelor cu efect de seră; ISO 14064-3:2006, cu indicativul SR ISO 14064-3:2006 și titlul: Gaze cu efect de seră. Partea 3: Specificații și ghid pentru validarea și verificarea declarațiilor referitoare la gaze cu efect de seră.

CUM SPRIJINĂ STANDARDELE ISO ZIUA MONDIALĂ A SĂNĂTĂȚII

Des centaines de normes internationales élaborées par l'Organisation Internationale de Normalisation (ISO) pour toutes les aspects de la santé aident à l'accomplissement des fins de la Journée Mondiale de la Santé, qui a eu lieu le 7 avril. Le thème de la manifestation de 2007 s'est rapporté à la sécurité internationale de la santé, incitant les gouvernements, les organisations et les entreprises à „investir dans la santé et à construire un avenir plus sûr”

Mots clé: santé, Journée Mondiale de la Santé, normes internationales, guides

Sute de standarde internaționale elaborate de ISO pentru toate aspectele îngrijirii sănătății ajută la îndeplinirea scopurilor Zilei Mondiale a Sănătății – 7 aprilie. Tema manifestării din 2007 s-a referit la securitatea internațională a sănătății, îndemnând guvernele, organizațiile și întreprinderile să „investească în sănătate și să construiască un viitor mai sigur”.

Ziua Mondială a Sănătății a constituit o ocazie pentru sporirea conștientizării problemelor globale esențiale. Data de 7 aprilie a fost aleasă întrucât marchează instituirea Organizației Mondiale a Sănătății, care este partenerul a 57 dintre organisme tehnice care elaborează standarde ISO.

Dintre cele 16 500 de standarde internaționale publicate până acum de ISO, peste 700 sunt standarde și documente similare referitoare la aspectele îngrijirii sănătății.

Numărul din februarie 2007 al revistei *ISO Focus* evidențiază activitatea de tehnologie a informației în domeniul îngrijirii sănătății, pentru a elabora standarde care să faciliteze implementarea și difuzarea la nivel mondial a inițiativelor inovatoare precum înregistrări electronice în domeniul sănătății și servicii digitale de îngrijire a sănătății.

Totuși, standardizarea ISO referitoare la sănătate merge mai departe decât tehnologia informației în acest sector. Standardele pentru diverse aspecte ale acestora sunt elaborate de următoarele comitete tehnice ale ISO:

- ISO/TC 48, Echipament de laborator;

- ISO/TC 76, Echipament pentru transfuzii, infuzii și injecții pentru uz medical și farmaceutic;
- ISO/TC 84, Echipamente pentru administrarea produselor medicinale și catetere intravasculare;
- ISO/TC 106, Stomatologie;
- ISO/TC 121, Echipament pentru anestezie și respirație;
- ISO/TC 150, Implanturi și chirurgie;
- ISO/TC 157, Contraceptive mecanice;
- ISO/TC 168, Proteze și orteze;
- ISO/TC 170, Instrumente chirurgicale;
- ISO/TC 173, Produse ajutătoare pentru persoane cu handicap;
- ISO/TC 194, Evaluarea biologică a dispozitivelor medicale;
- ISO/TC 198, Sterilizarea produselor de îngrijire a sănătății;
- ISO/TC 210, Managementul calității și aspecte generale corespunzătoare dispozitivelor medicale;
- ISO/TC 212, Sisteme de încercare clinică de laborator și încercare a diagnosticării in vitro;
- ISO/TC 215, Informații în domeniul sănătății.

În plus, există standarde și ghiduri ISO relevante pentru îngrijirea sănătății, care sunt elaborate de ISO și de alte organisme tehnice, precum:

- Standardele ISO pentru sisteme de management, ISO 9001 (managementul calității) și ISO 14001 (managementul de mediu) sunt, de asemenea, implementate de organizațiile de îngrijire a sănătății;
- ISO a publicat ghiduri suplimentare pentru implementarea managementului calității în domeniu;
- Acordul internațional al grupului de lucru (IWA 1:2005, *Sisteme de management al calității* –

Ghid pentru îmbunătățirea proceselor în organizațiile care furnizează servicii în domeniul sănătății;

■ Standardul de evaluare a conformității ISO/CEI 17025, *Cerințe generale pentru competența laboratoarelor de încercare și etalonare* este utilizat în acest domeniu;

■ Ghidul ISO/CEI 71, *Ghid destinat elaboratorilor de standarde pentru tratarea necesităților persoanelor în vârstă și a celor cu handicap.*

Secretarul general al ISO, Alan Bryden a declarat: „În domeniul sănătății, standardele ISO tratează atât aspectele tehnice, cât și pe cele economice și furnizează beneficii la nivelul societății. În acest domeniu, ca și în altele, standardele elaborate de ISO sunt instrumente care ajută la îndeplinirea a numeroase scopuri ale dezvoltării durabile”.

Traducere: Maria **Bratu** – *Comunicat ISO 1055/2007*

STANDARDELE LUNII

Maria **BRATU**, expert documentare, Direcția Publicații, ASRO

L'article présente brièvement les normes que l'Association Roumaine de Normalisation vient de publier le mois dernier

MĂSURAREA ȘI CONTROLUL PROCESELOR INDUSTRIALE

SR EN 61326-1:2006, *Echipamente electrice de măsurare, de comandă și de laborator. Cerințe EMC. Partea 1: Cerințe generale*

Prezentul document specifică cerințele referitoare la imunitate și la emisii în legătură cu compatibilitatea electromagnetică (EMC) a echipamentelor electrice care funcționează de la o sursă de alimentare mai mică de 1 000 V în curent alternativ sau 1 500 V în curent continuu sau alimentate din circuitul măsurat, prevăzute pentru uz profesional, pentru procese industriale și pentru uz educațional, inclusiv echipamente și dispozitive informatice pentru măsurare și încercări, comandă, laboratoare, destinate unei utilizări în mediu industrial și neindustrial.

Clasificare alfanumerică: F 88-Măsurarea și controlul proceselor industriale;

Clasificare ICS: 25.040.40-Măsurarea și controlul proceselor industriale; 33.100-Compatibilitate electromagnetică (EMC)

SR EN 61326-2-1:2006, *Echipamente electrice de măsurare, de comandă și de laborator. Cerințe EMC. Partea 2-1: Cerințe speciale. Configurații de încercare, condiții funcționale și criterii de performanță pentru încercarea de sensibilitate a echipamentelor de măsurare utilizate în aplicații neprotejate EMC*

Suplimentar domeniului de aplicare al standardului SR EN 61326-1, această parte a SR EN 61326 prezintă specificații mai detaliate referitoare la configurațiile de încercare, condițiile funcționale și criteriile de performanță pentru echipamentele cu circuite

de încercare și de măsurare (interne și/sau externe echipamentului) care, din considerente funcționale specificate de producător, nu au protecție EMC.

Clasificare alfanumerică: F 88-Măsurarea și controlul proceselor industriale;

Clasificare ICS: 17.220-Electricitate. Magnetism. Măsurări electrice și magnetice; 25.040.40-Măsurarea și controlul proceselor industriale; 33.100-Compatibilitate electromagnetică (EMC)

DISPOZITIVE DE CONECTARE

SR EN 50393:2006, *Metode și prescripții de încercare pentru accesoriile cablurilor de distribuție cu tensiune nominală 0,6/1,0 (1,2) kV*

Standardul detaliază prescripțiile de performanță și metodele de încercare de tip pentru accesoriile de cablu pentru cablurile cu tensiunea nominală 0,6/1,0 (1,2) kV

Clasificare alfanumerică: F32-Caburi, conducte și conductoare de bobinaj;

Clasificare ICS: 29.120.20-Dispozitive de conectare

ANALIZĂ SENZORIALĂ

SR ISO 13299:2006, *Analiza senzorială. Metodologie. Direcții generale pentru stabilirea unui profil senzorial*

Prezentul standard descrie procesul pentru dezvoltarea unui profil senzorial, în general. Pot fi stabilite profile senzoriale pentru produse precum alimentele și băuturile și pot fi folosite, de asemenea, în studii privind cunoașterea și conduita umană

Clasificare alfanumerică: N01-Metode de analiză;
Clasificare ICS: 67.240-Analiza senzorială

SR EN 14958:2006, *Mașini pentru industria alimentară. Mașini de măcinat și prelucrat făină și griș. Cerințe de securitate și igienă*

Documentul stabilește cerințele și/sau măsurile de securitate pentru îndepărtarea riscurilor de accidente ce pot apărea la instalarea, utilizarea și întreținerea mașinilor de măcinat și prelucrat făină și griș

Clasificare alfanumerică: D30-Generalități;
Clasificare ICS: 67.260-Mașini și utilaje pentru industria alimentară

ARAGAZE, APARATE DE ÎNCĂLZIRE, CUPTOARE ȘI APARATE SIMILARE

SR EN 60335-2-90:2006, *Aparate electrice pentru uz casnic și scopuri similare. Securitate. Partea 2-90: Prescripții particulare pentru cuptoare cu microunde pentru utilizare comercială*

Acest standard se referă la: - securitatea cuptoarelor cu microunde cu ușă la cavitate, destinate utilizării comerciale, a căror tensiune nominală nu depășește 250 V pentru aparatele monofazate conectate între fază și nul și 480 V pentru celelalte aparate; - securitatea cuptoarelor cu microunde combinate cu ușă la cavitate, prescripțiile pentru acestea fiind precizate în anexa AA; - securitatea cuptoarelor cu microunde fără ușă la cavitate și cu mijloace de transport care sunt destinate numai unei utilizări comerciale, pentru încălzirea alimentelor și băuturilor

Clasificare alfanumerică: F62-Aparate electrocasnice;

Clasificare ICS: 97.040.20-Aragaze, aparate de încălzire, cuptoare și aparate similare

UTILAJE PENTRU HORTICULTURĂ

SR EN 60335-2-77:2006, *Securitatea aparatelor electrice pentru uz casnic și scopuri similare. Partea 2-77: Prescripții particulare pentru cositoare de gazon alimentate de la rețeaua electrică și conduse din mers*

Standardul specifică prescripțiile de securitate și verificarea lor pentru concepția și construcția cositoarelor de gazon cilindrice sau rotative, alimentate de la rețeaua electrică, conduse din mers, cu o tensiune nominală monofazată care este mai mare de 250 V

Clasificare alfanumerică: F62-Aparate electrocasnice;

Clasificare ICS: 65.060.70-Utilaje pentru horticultură

STANDARDE EUROPENE ADOPTATE ÎNFIȘĂRĂ PRIN FIȘĂ DE CONFIRMARE SAU NOTĂ DE CONFIRMARE PENTRU CARE SE PUBLICĂ VERSIUNEA ROMÂNĂ

CONSTRUCȚII ȘI MATERIALE DE CONSTRUCȚII (VOCABULARE)

SR EN 1504-1:2006, *Produse și sisteme pentru protecția și repararea structurilor de beton. Definiții, condiții, control de calitate și evaluarea conformității. Partea 1: Definiții*

Acest standard definește termenii referitori la produsele și sistemele utilizate pentru repararea, întreținerea și protecția, restaurarea și creșterea rezistenței structurilor din beton

Clasificare alfanumerică: G 49-Diverse;

Clasificare ICS: 91.080.40-Structuri de beton; 01.040.91-Construcții și materiale de construcții (Vocabulare)

GEOLOGIE. METEOROLOGIE. HIDROLOGIE

SR EN ISO 15927-4:2006, *Performanța higrotermică a clădirilor. Calculul și prezentarea datelor climatice. Partea 4: Date orare pentru evaluarea consumului anual de energie pentru încălzire și răcire*

Documentul stabilește o metodă pentru alcătuirea unui an de referință cu valori orare care corespund unor parametri meteorologici adecvați pentru estimarea consumurilor de energie medii anuale pentru încălzire și răcire. Pentru scopuri speciale pot fi construiți alți ani de referință reprezentând condiții medii. Metodele prezentate în această parte a SR EN ISO 15927 nu sunt adecvate pentru construirea anilor extremi sau semiextremi pentru simularea, de exemplu, a deteriorărilor produse de umiditate sau a necesarului de energie în ani foarte reci

Clasificare alfanumerică: G08-Fizica construcțiilor. Termotehnica, higrotehnica, acustica și iluminatul natural în construcții

Clasificare ICS: 91.120.10-Izolație termică; 07.060-Geologie. Meteorologie. Hidrologie

STRUCTURI DE BETON

SR EN 1504-1:2006, *Produse și sisteme pentru protecția și repararea structurilor de beton. Definiții, condiții, control de calitate și evaluarea conformității. Partea 1: Definiții*

Acest standard definește termenii referitori la produsele și sistemele utilizate pentru repararea, întreținerea și protecția, restaurarea și creșterea rezistenței structurilor din beton

Clasificare alfanumerică: G49-Diverse;

Clasificare ICS: 91.080.40-Structuri de beton;
01.040.91-Construcții și materiale de construcții
(Vocabulare)

CIMENT. IPSOS. VAR. MORTAR

SR EN 1354:2006, *Determinarea rezistenței la compresiune a betonului cu agregate ușoare cu structură deschisă*

Prezentul standard specifică procedura de determinare a rezistenței la compresiune a betonului cu agregate ușoare cu structură deschisă (LAC) conform SR EN 1520. Metoda de încercare de referință utilizează epruvete (cilindrice sau cubice) prelevate din elementele prefabricate

Clasificare alfanumerică: H31-Betoane și mortare;

Clasificare ICS: 91.100.30-Beton și produse din beton

BETON ȘI PRODUSE DIN BETON

SR EN 14721:2006, *Metodă de încercare pentru beton cu fibre metalice. Măsurarea conținutului de fibre în betonul proaspăt și întărit*

Standardul specifică două metode de măsurare a conținutului de fibre din betonul cu fibre metalice. Metoda A măsoară conținutul de fibre dintr-un eșantion de beton întărit. Metoda B măsoară conținutul de fibre dintr-un eșantion de beton proaspăt. Standardul nu se aplică betonului care se pune în operă prin procedeul de pulverizare

Clasificare alfanumerică: H31-Betoane și mortare;

Clasificare ICS: 91.100.30-Beton și produse din beton

LIANȚI. MATERIALE PENTRU ETANȘARE

SR EN ISO 10563:2006, *Construcții imobiliare. Chituri. Determinarea variațiilor de masă și volum*

Acest standard stabilește metoda pentru determinarea variațiilor de masă și de volum ale chiturilor utilizate la etanșarea rosturilor în construcții

Clasificare alfanumerică: H72-Materiale pentru etanșări;

Clasificare ICS: 91.100.50-Materiale pentru etanșare

SR EN ISO 10590:2006, *Construcții imobiliare. Chituri. Determinarea proprietăților de deformare ale chiturilor sub tracțiune menținută după imersie în apă*

Documentul stabilește metoda pentru determinarea influenței imersiei în apă asupra proprietăților de adeziune/coeziune ale chiturilor utilizate la etanșarea rosturilor în construcții, sub tracțiune menținută

Clasificare alfanumerică: H72-Materiale pentru etanșări;

Clasificare ICS: 91.100.50-Lianți. Materiale pentru etanșare

ADUNAREA GENERALĂ A MEMBRILOR ASRO

19 aprilie, Casa Universitarilor, București

Speranța **STOMFF**, redactor, Direcția Publicații, ASRO

L'Assemblée Générale des membres de l'Association Roumaine de Normalisation a eu lieu le 19 avril 2007, à Bucarest, à la Maison des Universitaires, occasion d'évaluer l'activité de l'Association en 2006 et d'élire le président, les vice-présidents et le Conseil directeur

Membrii ASRO au fost invitați prin fax sau e-mail și prin telefoane directe la ședința Adunării generale de alegeri a membrilor, pentru 19 aprilie 2007, ora 10⁰⁰.

Președintele în exercițiu al ASRO, dl Gheorghe Țucu, a deschis ședința, a adresat un scurt cuvânt de bun venit celor prezenți și a menționat faptul că în acel moment în sală erau prezenți 104 membrii ASRO, ca atare ședința AG era statutară.

În continuare, dl. președinte Țucu a dat citire ordinii de zi. S-a trecut la primul punct de pe ordinea de zi a ședinței AG ASRO: raportul președintelui ASRO pentru anul 2006, prezentat de dl. Gheorghe Țucu.

În continuare, dl. Mircea Martiș, director general ASRO, a supus atenției Adunării Generale raportul anual de activitate al ASRO pe 2006. În timpul scurt atribuit acestui punct, dl. M. Martiș a prezentat realizările foarte bune ale ASRO în 2006.

Dna Elena Singuran, director comercial ASRO, a prezentat raportul administratorilor, pe baza bilanțului exercițiului financiar pentru anul 2006 și BVC pentru 2007.

Dl. Tomoaică, președinte al Comisiei de cenzori a ASRO, a prezentat Adunării Generale raportul Comisiei de cenzori pentru anul 2006.

S-a trecut la discutarea rapoartelor prezentate în plenul Adunării Generale:

Dl. Petru Țenchea, de la Asociația de Sudură din România, a atras atenția asupra nerespectării drepturilor de autor asupra standardelor de către anumiți agenți economici, propunând o mai mare deschidere, în scopul popularizării acestui drept al ASRO. Totodată, a propus o sporire a popularizării activității de standardizare cu ajutorul membrilor ASRO care ar putea colabora prin invitarea specialiștilor de la ASRO

la diverse târguri, expoziții sau seminarii care au loc la nivel local și care sunt organizate de către membrii ASRO.

Dl. Dan Vasilescu, de la ACF, a ținut să mulțumească în plenul adunării pentru eforturile făcute de conducerea ASRO în colaborarea cu aceștia și a menționat totodată participarea alături de ASRO la susținerea financiară a ISO/TC 67 și CEN/TC 12 ce au avut loc în luna februarie 2007, în București. Totodată, a propus ca, prin intermediul membrilor existenți, ASRO să fie mai bine cunoscută de oamenii de afaceri și de societate, pentru ca Adunarea generală CEN-CLC din 2008 să constituie un succes nu numai pentru ASRO, dar și pentru România.

Dl. Bejan, de la AGIR Cluj-Napoca, vicepreședinte în exercițiu al ASRO, a ținut să menționeze eforturile asociației în domeniul imaginii printr-o propagandă agresivă pe postul național de televiziune, în emisiuni radiofonice sau în presa scrisă, eforturi încununate de succes. Totodată, dl. Bejan a menționat și începerea funcționării Editurii *Standardizarea*, creșterea numărului de CZI-uri. Dl. Bejan a propus să existe câte un CZI la nivelul fiecărui județ, pentru o mai mare apropiere a domeniului standardizării de utilizatorii de standarde și organizarea de către ASRO, în 2007, a unui simpozion internațional.

După epuizarea discuțiilor privitoare la rapoartele care prezintă realizările ASRO în 2006, s-a trecut la alegerile pentru președintele ASRO, vicepreședinții ASRO și Consiliul Director. Președintele în exercițiu al ASRO a cerut să se citească procedura de votare.

Apoi a fost aleasă comisia de numărare a voturilor, formată din câte o persoană din fiecare colegiu:

- pentru colegiul D, dl Dumitru Petcu;
- pentru colegiul A, dl Stelian Negoescu;
- pentru colegiul B, dna Angela Voicilă ;
- pentru colegiul C, dl Cazan;
- pentru colegiul E, dna Anca Morar.

Pentru funcția de președinte ASRO s-au făcut două propuneri, respectiv dl Ionel Iorga și dl Gheorghe Țucu.

Candidații propuși s-au prezentat: dl Ionel Iorga – director științific la INCDPM, coordonează activitățile de standardizare din institut (care deține președinția a 6 CT-uri), dl. Gheorghe Țucu – președinte în exercițiu al ASRO.

Alegerile pentru președintele ASRO s-au desfășurat prin vot secret, cu buletine de vot introduse în urnă. A urmat numărarea voturilor de către Comisia de numărare a voturilor, apoi s-a prezentat în plen punctul de vedere al comisiei: din 108 buletine de vot, 105 au fost declarate valabile, iar 3 au fost anulate; dl Gheorghe Țucu a întrunit 87 de voturi și a fost ales în funcția de președinte ASRO.

A urmat alegerea Consiliului Director al ASRO. Alegerile au avut loc în cadrul fiecărui colegiu în parte: membrii ASRO s-au împărțit pe colegii în câte o cameră separată, și și-au propus reprezentanții, s-au întocmit buletinele de vot și s-a votat prin vot secret.

După exprimarea votului și după numărarea acestora, s-a dat citire în plen rezultatelor obținute.

MEMBRII CONSILIULUI DIRECTOR ASRO

1	Gheorghe Țucu	HONEYWELL ROMÂNIA	Președinte ASRO	B
2	Fănel Iacobescu	RENAR	Membru de drept	A
3	Stelian Negoescu	ISCIR CERT	Membru titular	A
4	Mircea Bejan	AGIR CLUJ	Membru titular	B
5	Mihai Popazu	IBM	Membru titular	B
6	Dinu Rozalia	ALRO	Membru titular	B
7	Niculița Artemiza Marinescu	PETROTEL LUKOIL	Membru titular	B
8	Stefan Iordache	RATB	Membru titular	B
9	Dan Vasilescu	ACFR	Membru titular	B
10	Adrian Bocșe	SYSCOM	Membru titular	B

11	Vasile Cazan	AADIC-APCONS	Membru titular	C
12	Emilia Visileanu	INCDTP	Membru titular	D
13	Paul Pencioiu	ICPE	Membru titular	D
14	Ionel Iorga	INCDPM	Membru titular	D
15	Dumitru Petcu	IPA	Membru titular	D
16	Ioan Stănculescu	INSCC	Membru titular	D
17	Cristiana Ion	Ministerul Economiei și Finanțelor	Membru de drept	E
18	Constantin Călinoiu	MIRA	Membru titular	E
19	Anca Moraru	ANM	Membru titular	E

MEMBRI SUPLEANȚI

1	Marieta Ghiroltean	LAREX	Membru supleant	A
2	Adrian Frâncu	Lafarge Cement	Membru supleant	B
3	Horia Podogae	SNGN ROMGAZ SA	Membru supleant	B
4	Petru Tenchea	ASR	Membru supleant	B
5	Ulise Toader	UM Cugir	Membru supleant	B
6	Costel Stanciu	APC-Asociația pentru Protecția Consumatorilor	Membru supleant	C
7	Ana Anghel	ECOIND	Membru supleant	D
8	Tudorel Crăciunoiu	ICTCM	Membru supleant	D
9	Ioan Popa	Pro Optica	Membru supleant	D
10	Cristina Tudose	ISCIR	Membru supleant	E

A urmat apoi prima ședință a Consiliului Director ASRO. Membrii Consiliului Director s-au retras într-o cameră separată și au ales vicepreședinții. După reîntoarcerea în plen, președintele ales, Gheorghe Țucu, a prezentat lista cu noii vicepreședinți:

- pentru colegiile A+C : dl Stelian Negoescu;
- pentru colegiul B: dl Mircea Bejan;
- pentru colegiul C: dna Emilia Visileanu;
- pentru colegiul E: dna Cristiana Ion.

GHEORGHE ȚUCU – PREȘEDINTE ASRO

- Absolvent al Universității Politehnice București, Facultatea de Electronică și Telecomunicații.
- Cursuri postuniversitare în domeniul comunicațiilor (2005, 2006).
- Experiență profesională:
- Country Manager la Honeywell Romania;
- Programe în cooperare cu „The Garvin School of International Management” (managementul riscului financiar, managementul schimbărilor în organizație, leadership).
- Director general (1997-1998) în cadrul Institutului de Proiectare pentru automatizări (IPA SA)
- Profesor asociat (1984-1997) la Facultatea de Electronică și Telecomunicații, Universitatea Politehnică București,
- Membru al Consiliului Clubului Petrolistilor din România, începând cu 2004

STELIAN NEGOESCU – VICEPREȘEDINTE COLEGIILE A+C

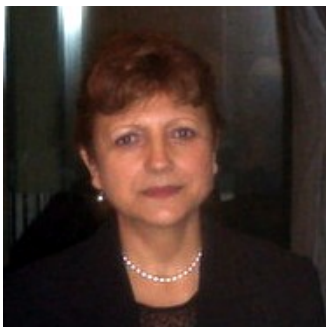
- Absolvent al Universității Politehnice București – Facultatea de Metalurgie;
- Calificări în managementul calității, auditor de terță parte cu recunoaștere europeană.
- Experiență profesională:
- Combinatul Siderurgic Galați – Centrul de Cercetări și Proiectări Metalurgice (1973-1977);
- Institutul de Cercetări Metalurgice București – cercetător științific (1977-1984);
- Ministerul Industriei Metalurgice – Direcția Tehnică – inginer principal (1984-1986);
- Profesor asociat la Facultatea de Metalurgie – Catedra Utilaj Metalurgic (1977-1986);
- Inspekția de Stat pentru Controlul Cazanelor, Recipientelor sub Presiune și Instalațiilor de Ridicat (ISCIR) – inspector de specialitate (1986-2002);
- Din ianuarie 2002, este director general la SC ISCIR CERT SA și coordonează activitatea de evaluare a conformității produselor din domeniul reglementat.

MIRCEA BEJAN – VICEPREȘEDINTE ASRO – COLEGIUL B

- Profesor din anul 1996, Catedra Rezistența Materialelor, Facultatea de Mecanică, Univeristatea Tehnică din Cluj-Napoca;
- Titular al disciplinelor: Teoria elasticității și rezistența materialelor; Rezistența materialelor; Mecanică și rezistența materialelor; Mijloace de încercare și expertizare.
- Sinteza activității profesional-științifice:
- Lucrări didactice și cărți publicate (număr total): 14
- Lucrări publicate: total, 387, din care: 158 lucrări științifice publicate în volume naționale și internaționale; 127 lucrări publicate în reviste de specialitate; 102 lucrări publicate în ziare/reviste
- Participare la 54 de contracte de cercetare, din care la 22 este responsabil/director
- Monografii, pliante și ziare privind protecția muncii
- Editarea și redactarea a 13 volume de lucrări științifice și tehnice în cadrul Academiei Române și Asociației Generale a Inginerilor din România.
- Membru în colegiul de redacție al revistei METALURGIA și al revistei STANDARDIZAREA
- Membru al colegiului de redacție a Buletinului științific al Academiei de Științe Tehnice din România (ASTR), seria Mecanică Tehnică
- Membru al Comisiei de Rezistența materialelor a Filialei ASTR-Timișoara

EMILIA VISILEANU – VICEPREȘEDINTĂ ASRO – COLEGIUL D

- Doctor în științe și cercetător științific, director general la INCDTP (Institutul Național de Cercetare-Dezvoltare pentru Textile și Pielărie), coordonator de proiecte europene și naționale de cercetare în domeniu.

- Membră a asociațiilor patronale PRCP (Patronatul Român pentru Cercetare și Proiectare) și FEPAIUS (Federația Patronală a Industriei Ușoare), și președintă a Asociației Coloriștilor și Vopsitorilor din România și a SIT-AGIR (Societatea Inginerilor Textiliști – Asociația Generală a Inginerilor din România), membră a comitetului de administrație al TITK din Germania.

- Expert ISO în comitetul tehnic pentru textile, expert al Platformei Tehnologice Europene pentru Textile și Îmbrăcăminte, expert AEXA etc. Este decorată cu ordinul „Pentru merite”.

CRISTIANA ZOICA ION – VICEPREȘEDINTĂ ASRO – COLEGIUL E

- Absolventă a Facultății de Chimie Industrială – Institutul Politehnic București, specialitatea Tehnologie Chimică Organică și a Facultății de Comerț Exterior și Cooperare Economică Internațională – ICPCAS.

- Perfecționări în :

- Managementul mediului în industria energetică – Institutul de Dezvoltare Economică al Băncii Mondiale – Budapesta 1993; Sisteme de management de mediu în sectorul hidroenergetic Vancouver-Canada 1999;

- Managementul dezvoltării durabile – Universitatea Mării Negre – Costinești 1993; Securitatea și protecția mediului în industria chimică – Geneva – Elveția 1995;

- Armonizarea legislației naționale cu cea din U.E în domeniul protecției mediului – Bruxelles – Belgia 1996; Tehnologii curate și promovarea acestora – Praga – Cehia 1996;

- Politici industriale – Tokyo – Japonia 1997; Management de mediu în sectorul petrol și gaze – Calgary – Canada 1998; Management de mediu la nivel internațional – Manila, Filipine 1999;

- Abordări de piață pentru protecția mediului-Washington DC USA-2000 etc.

ACHIZIȚII PENTRU CONSTRUCȚII

Mihaela **UDRAN**, expert principal standardizare,
Direcția Standardizare, ASRO

Dans le cadre du Comité international de normalisation ISO/TC 59, Constructions immobilières, a été proposé un thème de travail d'intérêt pour les activités de constructions et qui sera une norme internationale ayant pour titre: *Acquisitions pour les constructions*. La future norme internationale traitera des aspects variés des acquisitions dans le cadre de l'industrie des constructions. Chaque partie de la norme aura comme objet un aspect distinct des acquisitions

Mots clé: acquisitions, documents, processus, pays en voie de développement, contrats

În cadrul comitetului internațional de standardizare ISO/TC 59, *Construcții imobiliare*, a fost propusă o temă de lucru care prezintă interes pentru activitățile de construcții și care se dorește a fi un viitor standard internațional cu titlul: *Achiziții pentru construcții*.

Achizițiile constituie obiectul procesului pe parcursul căruia se creează, gestionează și completează contracte.

Achizițiile pot fi însoțite de documente și reprezintă o succesiune de acțiuni logice corespunzătoare care au loc sau care sunt îndeplinite într-un mod definit și care au ca finalitate încheierea unei livrări importante sau atingerea unui punct final.

În schimb, procesele sunt consolidate prin metode (o colecție de reguli sau abordări ordonate în mod sistematic și însoțite de documente) și proceduri (etapele formale care trebuie parcurse pentru îndeplinirea unei anumite sarcini, la care se poate face apel pe parcursul unui proces), care sunt învățate și formate prin politica unei organizații. Pe lângă acestea, metodele și procedurile pot fi, de asemenea, însoțite de documente și legate de procese.

Activitățile de achiziții încep odată cu identificarea necesităților de achiziție și se sfârșesc atunci când este încheiată tranzacția. Sunt șase activități principale asociate cu procesul de achiziție, și anume:

1. se stabilește ce anume trebuie achiziționat; se stabilesc strategiile de achiziționare referitoare la contract, costurile, precum și strategia de planificare și
2. procedura de achiziție;
3. se solicită oferte pentru licitație;
4. se evaluează ofertele de licitație;

5. se atribuie contractul;
6. se derulează contractele și se confirmă conformitatea cu cerințele.

Pentru a pune în aplicare aceste activități principale, sunt necesare metode, proceduri și procedee de lucru.

Standardul internațional care se va elabora va trata aspecte variate ale achizițiilor în cadrul industriei construcțiilor. Fiecare parte a standardului va avea ca obiect un alt aspect al achizițiilor. Obiectivul acestei serii de standarde este de a furniza un ansamblu de procese, proceduri și metode generice și standardizate pentru un sistem de achiziționare care să fie corect, echitabil, transparent, competitiv și eficient din punct de vedere al costurilor și care să poată fi, de asemenea, utilizat pentru a promova obiective suplimentare celor asociate cu obiectivul imediat al achiziției propriu-zise.

Această serie de standarde este în mod special adecvată pentru țările în curs de dezvoltare în care lipsesc experiența și instrumentele pentru acest domeniu și poate fi utilizată pentru ameliorarea comerțului internațional. Obiectivul acestui standard este de a se crea un cadru în jurul căruia organizațiile publice, private și internaționale pot elabora sistemele proprii de achiziționare pentru a se realiza competiții corecte, pentru a se reduce posibilitățile de abuz și pentru a se ameliora activitatea de anticipare a achizițiilor care rezultă.

Pe lângă faptul că înlătură barierele tehnice comerciale, standardizarea îi ajută pe cei implicați în activități de achiziție să-și îndeplinească atribuțiile, în limitele politicii de achiziții a organizației lor, într-un mod general și uniform; documentele de achiziție

trebuie să fie redactate prompt, într-un mod general și uniform, iar planul de acțiuni să fie astfel elaborat pentru a-i califica pe cei care sunt angrenați într-o serie de activități de achiziții. De asemenea, standardizarea permite guvernelor să dezvolte rapid o abilitate comună internă pentru achiziții, care să nu se piardă atunci când personalul migrează între diferite departamente sau niveluri ale guvernului sau ale organizațiilor.

În faza actuală, grupul de elaborare a propus elaborarea standardului pe părți, după cum urmează:

Partea 1, Procese, metode și proceduri

Describe procesele, metodele și procedurile pentru stabilirea în cadrul unei organizații a sistemului de aprovizionare care să fie corect, echitabil, transparent, competitiv și eficient din punct de vedere al costurilor. Standardul:

- a. descrie procesele generice de aprovizionare pornind de la care o organizație își poate elabora sistemul propriu de achiziții;
- b. fixează cerințele minime de comportare pentru salariații unei întreprinderi, pentru agenți, pentru membrii conducerii și pentru serviciile auxiliare atunci când este angajată o achiziție;
- c. decide cadrul pentru elaborarea politicii de achiziții a unei organizații, inclusiv oricare politică pentru achiziții secundare;
- d. stabilește metodele generice și procedurile pentru achiziții, inclusiv cele care se referă la recuperări.

Partea 2, Alcătuirea și redactarea documentației de aprovizionare

Stabilește, în ceea ce privește aprovizionările, serviciile și lucrările de tehnologie și construcții, atât pentru nivelul de prim ordin/esențial, cât și pentru nivelul de subcontractare :

- a. un format uniform pentru redactarea:
 - apelurilor pentru exprimarea interesului;
 - documentelor de ofertă și de contract;
- b. principiile generale pentru redactarea documentelor de achiziționare.

Partea 3, Condiții standardizate pentru ofertă

Stabilește condițiile standardizate pentru oferta, care:

- a) obligă pe beneficiar și ofertant să se comporte într-un anumit mod;
- b) fixează ce anume trebuie să facă un ofertant pentru a prezenta o ofertă corespunzătoare;
- c) determină modul în care beneficiarul va trebui să organizeze procesul de ofertare și acceptare și să furnizeze ofertanților datele necesare despre rezultatele procesului.

Această parte a standardului este destinată a fi utilizată pentru achiziții de furnituri, servicii, precum și lucrări de construcții și consumabile, altele decât prin licitație, și poate fi inclusă ca referință în documentele de achiziții elaborate și redactate conform prevederilor părții a doua.

Partea 4, Condiții standardizate pentru apel de exprimare a interesului

Stabilește condițiile standardizate pentru apelul de exprimare a interesului prin care:

- a. obligă pe beneficiar și pe ofertant să acționeze într-un mod specific;
- b. determină ce anume trebuie să facă o persoană interesată pentru a prezenta o documentație conformă;
- c. fac cunoscute persoanelor interesate criteriile pe baza cărora vor fi evaluate;
- d. fixează modul în care beneficiarul va supraveghea și conduce procesul apelului de exprimare a interesului.

Această parte a standardului este destinată a fi utilizată pentru achiziții de produse, servicii, precum și lucrări de construcții și anumite consumabile, altele decât prin licitație, și poate fi inclusă ca referință în documentele de achiziții elaborate și redactate conform prevederilor părții a doua.

Partea 5, Participarea întreprinderilor vizate, care:

- a. fixează cerințele generale pentru a angrena întreprinderile vizate într-un contract de aprovizionare cu materiale, servicii sau lucrări;
- b. determină scopul contractual al participării;
- c. stabilește metodele prin care va fi măsurat, cuantificat și verificat obiectivul participării la contract în realizarea contractului pentru două strategii diferite stabilite;
- d. descrie mijloacele prin care:
 1. va fi monitorizat progresul către îndeplinirea scopului participării la contract;
 2. va fi verificată și urmărită conformitatea cu cerințele;
 3. poate fi adaptat scopul participării la contract pentru a fi adecvat cu sfera de activitate asociată cu un contract.

Partea 6, Participarea partenerilor vizați în parteneriatul în cadrul contractual

care:

- a. fixează cerințele generale pentru a angrena partenerii unor societăți mixte, vizați într-un contract de aprovizionare cu materiale, servicii sau lucrări;
- b. determină scopul contractual al participării;
- c. stabilește metodele prin care va fi măsurat, cuantificat și verificat obiectivul participării la contract în realizarea contractului pentru două strategii diferite stabilite;
- d. descrie mijloacele prin care:

1. va fi monitorizat progresul către îndeplinirea scopului participării la contract;
2. va fi verificată și urmărită conformitatea cu cerințele;
3. poate fi adaptat scopul participării la contract pentru a fi adecvat cu sfera de activitate asociată cu un contract.

Partea 7, Participarea întreprinderilor vizate și a activităților vizate (resurse locale) în contracte:

- a. fixează cerințele generale pentru a angrena întreprinderile sau activitățile vizate sau activitățile vizate (sau ambele) într-un contract de achiziții de servicii sau lucrări;
- b. determină scopul contractual al participării;
- c. stabilește metodele prin care va fi măsurat, cuantificat și verificat obiectivul participării la contract în realizarea contractului, pentru două strategii diferite stabilite;
- d. descrie mijloacele prin care:
 1. va fi monitorizat progresul către îndeplinirea scopului participării la contract;
 2. va fi verificată și urmărită conformitatea cu cerințele;
 3. poate fi adaptat scopul participării la contract, pentru a fi adecvat cu sfera de activitate asociată cu un contract.

Partea 8, Participarea activităților vizate în contracte

- a. fixează cerințele generale pentru a angrena activitățile vizate într-un contract de achiziții de servicii sau lucrări tehnologice sau de construcții;
- b. determină scopul contractual al participării;
- c. stabilește metodele prin care va fi măsurat, cuantificat și verificat obiectivul participării la contract în realizarea contractului pentru două strategii diferite stabilite;
- d. descrie mijloacele prin care:
 1. va fi monitorizat progresul către îndeplinirea scopului participării la contract;
 2. va fi verificată și urmărită conformitatea cu cerințele;
 3. poate fi adaptat scopul participării la contract, pentru a fi adecvat cu sfera de activitate asociată cu un contract.

Factorii interesați din economie sunt și pe această cale invitați să-și procure proiectul de standard internațional ISO/WD XXXXX la care pot să facă observații pe parcursul elaborării sau să facă parte din comitetul tehnic național de standardizare respectiv.

Observațiile pot fi transmise direct la ASRO sau la secretariatul tehnic al comitetului național de standardizare CT 335, *Terminologie, coordonare dimensională, cerințele utilizatorilor și performanțe în construcții*, al cărui secretariat este deținut de INCERC – București.

INFO STANDARD

ASRO

ASOCIAȚIA DE STANDARDIZARE
DIN ROMÂNIA

InfoStandard: mai mult decât un catalog!

InfoStandard
2007

CATALOGUL STANDARDELOR ROMÂNE

ASRO

ASRO lansează un nou instrument de informare, documentare și gestionare a standardelor – aplicația „InfoStandard”.

Această aplicație va înlocui Catalogul Standardelor Române pe CD.

Aplicația InfoStandard este în curs de dezvoltare și în următoarele luni vă va oferi posibilitatea să arhivați și să gestionați propria colecție de standarde naționale achiziționate de la ASRO sau în curs de procurare.

NOU!

- Actualizabil on-line;
- Permite instalarea în rețea, deservind orice număr de utilizatori, sau pe un singur calculator;
- Asigură documentarea în timp real asupra existenței unui standard sau asupra actualității lui;
- Oferă posibilitatea să stabiliți, la nivelul organizației, lista standardelor necesare derulării activității în toate segmentele sale;
- Evită dublarea cererilor datorită paralelismelor ce pot apărea din necesitățile diferitelor compartimente: proiectare, asigurarea calității, aprovizionare, desfacere etc.;
- Însumează cererile, lista obținută o compară cu lista standardelor române în vigoare, atenționându-vă asupra actualității unor standarde sau a necesității de procurare a acestora;
- Oferă și posibilitatea de a comanda on-line standardele care vă sunt necesare.

BONUS !

Cumpărați aplicația (variantele cu actualizare) și noi vă oferim serviciul de actualizare gratuit până la sfârșitul anului 2007!

PRODUS InfoStandard	Nr. Calculatoare	Preț aplicație lei	Preț actualizare/lună lei
Monopost fără actualizare		300	
Monopost cu actualizare		450	30
Variantă cu utilizare în INTRANET și cu actualizare	max. 3	600	40
	max. 5	900	60
	max. 10	1200	80
	max. 15	1400	100
	max. 20	1600	110
	max. 30	1800	120
	max. 50	2000	130
	peste 50	2200	150

Notă: La valorile de mai sus se adaugă 19% TVA.

- Actualizarea poate fi plătită lunar. În cazul în care se plătește integral (pentru tot anul) în primele trei luni, atunci se acordă 10 %reducere.
- În cazul în care se produce întreruperea achiziționării actualizării pe o perioadă de timp, la reactualizare se poate alege una din următoarele două variante: se plătește întreaga perioadă neplătită sau se achiziționează întregul soft.
- Clienți care au achiziționat produsul InfoStandard monopost fără actualizare pot achiziționa produsul InfoStandard monopost cu actualizare plătind diferența de preț.
- Membrii ASRO primesc în contul cotizației de 250 €/an, un produs InfoStandard monopost fără actualizare.

Comenzi: ASRO – str. Mendeleev, nr. 21-25,
sector 1, București, 010362
Serviciul Vânzări – Abonamente
Telefoane: 021/ 316.77.25;
316.77.23;317.76.20; 316.79.20; 316.99.75
Fax: 021/ 317.25.14; 312.94.88
e-mail: vanzari@asro.ro
www.asro.ro